

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 413

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 62

9 decembrie 2019

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2019/C 413/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2019/C 413/02 Cauza C-616/17: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 1 octombrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal correctionnel de Foix – Franța) – Procedură penală privind pe Mathieu Blaise și alții (Trimitere preliminară – Mediu – Introducerea pe piață a produselor fitosanitare – Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 – Validitate – Principiul precauției – Definiția noțiunii de „substanță activă” – Cumul de substanțe active – Fiabilitatea procedurii de evaluare – Accesul publicului la dosar – Teste de toxicitate pe termen lung – Pesticide – Glifosat) 2

RO

2019/C 413/03	Cauza C-621/17: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 3 octombrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Kúria – Ungaria) – Gyula Kiss/CIB Bank Zrt., Emil Kiss, Gyuláné Kiss (Trimitere preliminară – Protecția consumatorilor – Clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii – Directiva 93/13/CEE – Articolul 3 alineatul (1) – Aprecierea caracterului abuziv al clauzelor contractuale – Articolul 4 alineatul (2) – Articolul 5 – Obligația de redactare clară și inteligibilă a clauzelor contractuale – Clauze care impun plata unor costuri pentru servicii nespecificate)	3
2019/C 413/04	Cauza C-673/17: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 1 octombrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände - Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Planet49 GmbH (Trimitere preliminară – Directiva 95/46/CE – Directiva 2002/58/CE – Regulamentul (UE) 2016/679 – Prelucrarea datelor cu caracter personal și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor electronice – Cookie-uri – Noțiunea de consimțământ al persoanei vizate – Declarație a consimțământului prin intermediul unei căsuțe bifate în prealabil)	4
2019/C 413/05	Cauza C-18/18: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 3 octombrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberster Gerichtshof – Austria) – Eva Glawischnig-Piesczek/Facebook Ireland Limited (Trimitere preliminară – Societatea informațională – Libera prestare a serviciilor – Directiva 2000/31/CE – Răspunderea furnizorilor de servicii intermediari – Articolul 14 alineatele (1) și (3) – Furnizor de servicii de stocare-hosting – Posibilitatea de a solicita furnizorului de servicii să pună capăt unei încălcări sau să o prevină – Articolul 18 alineatul (1) – Limite personale, materiale și teritoriale ale domeniului de aplicare al unei somații – Articolul 15 alineatul (1) – Inexistența unei obligații generale în materie de supraveghere)	5
2019/C 413/06	Cauza C-42/18: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 3 octombrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof - Germania) – Finanzamt Trier/Cardpoint GmbH, venent aux droits de Moneybox Deutschland GmbH (Trimitere preliminară – Fiscalitate – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – A șasea directivă 77/388/CEE – Scutiri – Articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 3 – Operațiuni privind plățile – Servicii furnizate de o societate unei bănci, referitoare la exploatarea unor bancomate)	6
2019/C 413/07	Cauza C-70/18: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 3 octombrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Raad van State – Țările de Jos) – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/A, B, P (Trimitere preliminară – Acordul de asociere CEE-Turcia – Decizia nr. 2/76 – Articolul 7 – Decizia nr. 1/80 – Articolul 13 – Clauze de standstill – Nouă restricție – Prelevarea, înregistrarea și stocarea datelor biometrice ale unor resortisanți turci într-un sistem central de evidență – Motive imperative de interes general – Obiectiv de prevenire și de combatere a fraudei privind identitatea și documentele – Articolele 7 și 8 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Dreptul la respectarea vieții private – Dreptul la protecția datelor cu caracter personal – Proportionalitate)	6
2019/C 413/08	Cauza C-93/18: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 2 octombrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Court of Appeal in Northern Ireland – Regatul Unit) – Ermira Bajratar/Secretary of State for the Home Department (Trimitere preliminară – Cetățenia Uniunii – Directiva 2004/38/CE – Drept de ședere al unui resortisant al unui stat terț ascendent direct al unor cetățeni ai Uniunii minore – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) – Condiția privind resursele suficiente – Resurse constituite din venituri obținute de la un loc de muncă deținut fără permis de ședere și fără permis de muncă)	7
2019/C 413/09	Cauzele conexe C-152/18 P și C-153/18 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 2 octombrie 2019 – Crédit Mutuel Arkéa (C-152/18 P) Crédit Mutuel Arkéa (C-153/18 P)/Banca Centrală Europeană, Comisia Europeană (Recurs – Politică economică și monetară – Articolul 127 alineatul (6) TFUE – Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 – Articolul 4 alineatul (1) litera (g) – Supravegherea prudențială consolidată a instituțiilor de credit – Regulamentul (UE) nr. 468/2014 – Articolul 2 punctul 21 litera (c) – Regulamentul (UE) nr. 575/2013 – Articolul 10 – Grup supravegheat – Instituții afiliate în mod permanent la un organism central)	8

2019/C 413/10	Cauza C-197/18: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 3 octombrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgericht Wien – Austria) – procedură inițiată de Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland, Robert Prandl, Gemeinde Zillingdorf (Trimitere preliminară – Mediu – Directiva 91/676/CEE – Protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole – Obiectivul reducerii poluării – Ape afectate de poluare – Conținut de nitrați de maximum 50 mg/l – Programe de acțiune adoptate de statele membre – Dreptul particularilor la modificarea unui asemenea program – Calitatea de a acționa în fața autorităților și a instanțelor naționale)	9
2019/C 413/11	Cauza C-208/18: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 3 octombrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Nejvyšší soud České republiky - Republica Cehă) – Jana Petruchová/FIBO Group Holdings Limited (Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie civilă – Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 – Articolul 17 alineatul (1) – Competența în materia contractelor încheiate de consumatori – Noțiunea de „consumator” – Persoană fizică ce efectuează tranzacții pe piața internațională de schimb valutar prin intermediul unei societăți de brokeraj – Regulamentul (CE) nr. 593/2008 (Roma I) – Directiva 2004/39/CE – Noțiunea de „client obișnuit”)	10
2019/C 413/12	Cauza C-260/18: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 3 octombrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Okręgowy w Warszawie - Polonia) – Kamil Dziubak, Justyna Dziubak/Raiffeisen Bank International AG, prowadzący działalność w Polsce w formie oddziału pod nazwą Raiffeisen Bank International AG Oddział w Polsce, fostă Raiffeisen Bank Polska SA (Trimitere preliminară – Directiva 93/13/CEE – Contracte încheiate cu consumatorii – Clauze abuzive – Împrumut ipotecar indexat într-o monedă străină – Clauză privind stabilirea cursului de schimb valutar – Efectele constatării caracterului abuziv al unei clauze – Posibilitatea instanței de a remedia clauzele abuzive recurgând la clauze generale de drept civil – Aprecierea interesului consumatorului – Continuarea existenței contractului fără clauzele abuzive)	11
2019/C 413/13	Cauza C-267/18: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 3 octombrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel București – România) – Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 SA/Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA (Trimitere preliminară – Achiziții publice – Procedură de achiziții publice – Directiva 2014/24/UE – Articolul 57 alineatul (4) – Motive facultative de excludere – Excluderea unui operator economic de la participarea la o procedură de achiziții publice – Rezilierea unui contract anterior din cauza subcontractării sale parțiale – Noțiunea de „deficiențe semnificative sau persistente” – Domeniu de aplicare)	12
2019/C 413/14	Cauza C-272/18: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 3 octombrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberster Gerichtshof – Austria) – Verein für Konsumenteninformation/TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG (Trimitere preliminară – Spațiul de libertate, securitate și justiție – Cooperare judiciară în materie civilă – Lege aplicabilă obligațiilor contractuale – Excluderea dreptului societăților comerciale din domeniul de aplicare al Convenției de la Roma și al Regulamentului (CE) nr. 593/2008 (Roma I) – Contract de fiducie, încheiat între un profesionist și un consumator, care are drept obiectiv unic gestionarea unei participații în comandită)	13
2019/C 413/15	Cauza C-274/18: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 3 octombrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Arbeits- und Sozialgericht Wien - Austria) – Mínoo Schuch-Ghannadan/Medizinische Universität Wien (Trimitere preliminară – Politica socială – Acord-cadru cu privire la munca pe fracțiune de normă – Clauza 4 – Principiul nediscriminării – Tratamente mai puțin favorabile al lucrătorilor pe fracțiune de normă în raport cu lucrătorii cu normă întreagă în ceea ce privește condițiile de încadrare în muncă – Interzicere – Reglementare națională care stabilește o durată maximă a raporturilor de muncă pe durată determinată mai lungă pentru lucrătorii pe fracțiune de normă decât pentru lucrătorii cu normă întreagă – Principiul pro rata temporis – Directiva 2006/54/CE – Egalitate de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă – Articolul 2 alineatul (1) litera (b) – Noțiunea de „discriminare indirectă” pe criteriul sexului – Articolul 14 alineatul (1) litera (c) – Condiții de încadrare în muncă și de muncă – Articolul 19 – Sarcina probei)	14
2019/C 413/16	Cauza C-285/18: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 3 octombrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Lituania) – procedură inițiată de Kauno miesto savivaldybė, Kauno miesto savivaldybės administracija (Trimitere preliminară – Achiziții publice – Directiva 2014/24/UE – Articolul 12 alineatul (1) – Aplicarea în timp – Libertatea statelor membre în ceea ce privește alegerea modului de prestare a serviciilor – Limite – Contracte de achiziții publice care fac obiectul unei așa-numite atribuirii „in house” – Operațiune internă – Suprapunere a unui contract de achiziții publice și a unei operațiuni interne)	15

2019/C 413/17	Cauza C-302/18: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 3 octombrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen - Belgia) – X/Belgische Staat (Trimitere preliminară – Politica privind imigrarea – Statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung – Directiva 2003/109/CE – Condiții pentru dobândirea statutului de rezident pe termen lung – Articolul 5 alineatul (1) litera (a) – Resurse stabile, regulate și suficiente).....	16
2019/C 413/18	Cauza C-329/18: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 3 octombrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākā tiesa – Letonia) – Valsts ieņēmumu dienests/„Altic” SIA (Trimitere preliminară – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Achiziția unor produse alimentare – Deducerea taxei achitate în amonte – Refuzul deducerii – Furnizor eventual fictiv – Fraudă în materie de TVA – Cerințe referitoare la cunoașterea de către cumpărător – Regulamentul (CE) nr. 178/2002 – Obligațiile de trasabilitate a alimentelor și de identificare a furnizorului – Regulamentele (CE) nr. 852/2004 și (CE) nr. 882/2004 – Obligațiile de înregistrare a operatorilor din sectorul alimentar – Incidență asupra dreptului de deducere a TVA-ului)	16
2019/C 413/19	Cauza C-378/18: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 3 octombrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesverwaltungsgericht - Germania) – Landwirtschaftskammer Niedersachsen/Reinhard Westphal (Trimitere preliminară – Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 – Protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene – Articolul 3 alineatul (1) – Termen de prescripție – Regulamentele (CEE) nr. 3887/92 și (CE) nr. 2419/2001 – Sistem integrat de gestionare și control privind anumite scheme de ajutor comunitare – Recuperarea sumelor plătite în mod necuvenit – Aplicare a normei de prescripție mai favorabile)	17
2019/C 413/20	Cauza C-632/18: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 3 octombrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Belgia) – Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL/Institut des Comptes nationaux (ICN) (Trimitere preliminară – Politică economică și monetară – Sistemul european de conturi naționale și regionale din Uniunea Europeană – Regulamentul (UE) nr. 549/2013 – Sectorul administrațiilor publice – Instituție financiară captivă – Noțiune – Societate care oferă gospodăriilor cu venituri medii sau modeste credite ipotecare sub controlul unei administrații publice).....	18
2019/C 413/21	Avizul 1/19: Cerere de aviz prezentată de Parlamentul European în temeiul articolului 218 alineatul (11) TFUE....	19
2019/C 413/22	Cauza C-522/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spania) la 9 iulie 2019 – DC/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.	19
2019/C 413/23	Cauza C-523/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spania) la 9 iulie 2019 – ED/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.....	20
2019/C 413/24	Cauza C-527/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spania) la 9 iulie 2019 – HG și IH/Bankia S.A.....	21
2019/C 413/25	Cauza C-582/19 P: Recurs introdus la 30 iulie 2019 de Holzer y Cia, SA de CV împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 23 mai 2019 în cauzele conexe T-3/18 și T-4/18, Holzer y Cia/EUIPO – Annco.	22
2019/C 413/26	Cauza C-591/19 P: Recurs introdus la 1 august 2019 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 11 iunie 2019 în cauza T-138/18, De Esteban Alonso/Comisia	23
2019/C 413/27	Cauza C-613/19 P: Recurs introdus la 14 august 2019 de Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 6 iunie 2019 în cauza T-209/18, Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)	23

2019/C 413/28	Cauza C-614/19 P: Recurs introdus la 14 august 2019 de Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 6 iunie 2019 în cauza T-210/18, Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală	24
2019/C 413/29	Cauza C-618/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 16 august 2019 – Ge.Fi.L. - Gestione Fiscalità Locale SpA/Regione Campania.....	24
2019/C 413/30	Cauza C-649/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria) la 3 septembrie 2019 – Procedură penală privind pe IR.....	25
2019/C 413/31	Cauza C-674/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Lituania) la 10 septembrie 2019 – UAB „Skonis ir kvapas”/Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos	26
2019/C 413/32	Cauza C-684/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Düsseldorf (Germania) la 17 septembrie 2019 – mk advokaten GbR/MBK Rechtsanwälte GbR	27
2019/C 413/33	Cauza C-704/19: Acțiune introdusă la 20 septembrie 2019 – Comisia Europeană/Regatul Spaniei	27
2019/C 413/34	Cauza C-708/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Düsseldorf (Germania) la 25 septembrie 2019 – Von Aschenbach & Voss GmbH/Hauptzollamt Duisburg	28
2019/C 413/35	Cauza C-718/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour constitutionnelle (Belgia) la 27 septembrie 2019 – Ordre des barreaux francophones et germanophone, Association pour le droit des Étrangers ASBL, Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers ASBL, Ligue des Droits de l’Homme ASBL, Vluchtelingenwerk Vlaanderen ASBL/Conseil des ministres.....	29
2019/C 413/36	Cauza C-724/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria) la 1 octombrie 2019 – Procedură penală privind pe HP	30
2019/C 413/37	Cauza C-735/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Augstākā tiesa (Senāts) (Letonia) la Augstākā tiesa (Senāts) – Euromin Holdings (Cyprus) Limited/Finanšu un kapitāla tirgus komisija.....	31
2019/C 413/38	Cauza C-736/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Augstākā tiesa (Senāts) (Letonia) la 7 octombrie 2019 – ZS „Plaukti”/Lauku atbalsta dienests	32
2019/C 413/39	Cauza C-737/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal administratif de Montreuil (Franța) la 7 octombrie 2019 – Bank of China Limited/Ministre de l’Action et des Comptes publics.....	33
2019/C 413/40	Cauza C-739/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Supreme Court (Irlanda) la 7 octombrie 2019 – VK/An Bord Pleanála	34
2019/C 413/41	Cauza C-741/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de cour d’appel de Paris (Franța) la 8 octombrie 2019 – Republica Moldova/Societatea Komstroy, succesoare în drepturi a societății Energoalians	34
2019/C 413/42	Cauza C-745/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sofiyski rayonon sad (Bulgaria) la 10 octombrie 2019 – PH, OI/„Eurobank Bulgaria” AD	35

2019/C 413/43	Cauza C-787/19: Acțiune introdusă la 23 octombrie 2019 – Comisia Europeană/Republica Austria.....	36
2019/C 413/44	Cauza C-791/19: Acțiune introdusă la 25 octombrie 2019 – Comisia Europeană/Republica Polonă.....	36

Tribunalul

2019/C 413/45	Cauza T-586/14 RENV: Hotărârea Tribunalului din 24 septembrie 2019 – Xinyi PV Products (Anhui) Holdings/Comisia („Dumping – Importuri de sticlă solară originară din China – Articolul 2 alineatul (7) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 [devenit articolul 2 alineatul (7) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2016/1036] – Statutul de întreprindere care își desfășoară activitatea în condițiile unei economii de piață – Noțiunea de «denaturare importantă a costurilor de producție și a situației financiare a întreprinderilor»– Avantaje fiscale – Eroare vădită de apreciere”).....	38
2019/C 413/46	Cauzele T-755/15 și T-759/15: Hotărârea Tribunalului din 24 septembrie 2019 – Luxemburg și Fiat Chrysler Finance Europe/Comisia („Ajutoare de stat – Ajutor pus în aplicare de Luxemburg – Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața internă și ilegal și prin care se dispune recuperarea sa – Decizie anticipativă (tax ruling) – Avantaj – Principiul concurenței depline – Caracter selectiv – Presumpție – Restrângere a concurenței – Recuperare”).....	39
2019/C 413/47	Cauzele T-760/15 și T-636/16: Hotărârea Tribunalului din 24 septembrie 2019 – Țările de Jos și alții/Comisia („Ajutoare de stat – Ajutor pus în aplicare de Țările de Jos – Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața internă și ilegal și prin care se dispune recuperarea sa – Decizie fiscală anticipată (tax ruling) – Prețuri de transfer – Calcularea bazei de impozitare – Principiul concurenței depline – Avantaj – Sistem de referință – Autonomie fiscală și procedurală a statelor membre”).....	40
2019/C 413/48	Cauza T-105/17: Hotărârea Tribunalului din 24 septembrie 2019 – HSBC Holdings și alții/Comisia („Concurență – Înțelegeri – Sectorul instrumentelor financiare derivate pe rata dobânzii în euro – Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE – Manipularea ratelor de referință interbancare Euribor – Schimb de informații confidențiale – Restrângere a concurenței prin obiect – Încălcare unică și continuă – Amenzi – Cuantum de bază – Valoarea vânzărilor – Articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 – Obligația de motivare”).....	41
2019/C 413/49	Cauza T-217/17: Hotărârea Tribunalului din 20 septembrie 2019 – FVE Holýšov I și alții/Comisia („Ajutoare de stat – Piața energiei electrice produse din surse regenerabile – Măsuri prin care se stabilește un preț minim de răscumpărare a energiei electrice produse din surse regenerabile sau prin care se acordă o primă producătorilor de asemenea energie electrică – Modificare a măsurilor inițiale – Decizie prin care ajutorul este declarat compatibil cu piața internă la sfârșitul fazei preliminare de examinare – Articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE – Beneficiari ai ajutorului și acționari ai beneficiarilor – Încredere legitimă – Resurse de stat – Competența Comisiei de a examina compatibilitatea măsurilor cu alte dispoziții de drept al Uniunii decât cele proprii ajutoarelor de stat”).....	42
2019/C 413/50	Cauza T-391/17: Hotărârea Tribunalului din 24 septembrie 2019 – România/Comisia („Drept instituțional – Inițiativă cetățenească europeană – Protecția minorităților naționale și lingvistice – Consolidarea diversității culturale și lingvistice – Înregistrare parțială – Principiul atribuirii – Absența unei neкомпetențe legislative vădite a Comisiei – Obligația de motivare – Articolul 5 alineatul (2) TUE – Articolul 4 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 211/2011 – Articolul 296 TFUE”).....	43
2019/C 413/51	Cauza T-466/17: Hotărârea Tribunalului din 24 septembrie 2019 – Printeos și alții/Comisia („Concurență – Înțelegeri – Piața plicurilor simple/standard și a plicurilor special imprimate – Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 101 TFUE – Anulare în parte pentru încălcarea obligației de motivare – Decizie de modificare – Procedură de tranzacție – Amenzi – Cuantum de bază – Adaptare excepțională – Plafon de 10 % din cifra de afaceri globală – Articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 – Principiul ne bis in idem – Securitate juridică – Încredere legitimă – Egalitate de tratament – Cumul de sancțiuni – Proporționalitate – Echitate – Competență de fond”).....	44

2019/C 413/52	Cauza T-780/17: Hotărârea Tribunalului din 24 septembrie 2019 – US/BCE („Funcție publică – Personalul BCE – Raport de evaluare 2016 – Exercițiu de revizuire anuală a salariilor și a primelor – Refuz de recalificare a unui contract pe perioadă determinată în contract pe perioadă nedeterminată – Obligația de motivare – Eroare vădită de apreciere”)	44
2019/C 413/53	Cauza T-13/18: Hotărârea Tribunalului din 24 septembrie 2019 – Crédit mutuel Arkéa/EUIPO – Confédération nationale du Crédit mutuel (Crédit Mutuel) („Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene verbală Crédit Mutuel – Motiv absolut de refuz – Caracter descriptiv – Lipsa caracterului distinctiv – Caracter distinctiv dobândit prin utilizare – Acțiune incidentă – Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Articolul 59 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) din Regulamentul 2017/1001)	45
2019/C 413/54	Cauza T-39/18: Hotărârea Tribunalului din 24 septembrie 2019 – VF/BCE („Funcție publică – Personalul BCE – Raport de evaluare a reclamantului – Exercițiul de revizuire anuală a salariilor și a primelor – Refuz de recalificare a unui contract pe perioadă determinată în contract pe perioadă nedeterminată – Obligația de motivare – Eroare vădită de apreciere – Principiul bunei administrări”)	46
2019/C 413/55	Cauza T-68/18: Hotărârea Tribunalului din 24 septembrie 2019 – Fränkischer Weinbauverband/EUIPO (Forma unei sticle elipsoidale) („Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene tridimensionale – Forma unei sticle elipsoidale bombate, aplatizată în față și în spate – Motiv absolut de refuz – Lipsa caracterului distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”)	47
2019/C 413/56	Cauza T-219/18: Hotărârea Tribunalului din 24 septembrie 2019 – Piaggio & C./EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group (Moped) („Desen sau model industrial comunitar – Procedură de declarare a nulității – Desen sau model industrial comunitar înregistrat care reprezintă un moped – Desen sau model industrial comunitar anterior – Cauză de nulitate – Caracter individual – Impresie globală diferită – Utilizator avizat – Articolul 6 și articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 – Interpretare conformă a articolului 6 din Regulamentul nr. 6/2002 – Lipsa utilizării unei mărci naționale tridimensionale anterioare neînregistrate în desenul sau modelul industrial înregistrat – Articolul 25 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul nr. 6/2002 – Lipsa utilizării neautorizate a unei opere protejate de legislația în domeniul dreptului de autor dintr-un stat membru în desenul sau modelul industrial înregistrat – Articolul 25 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul nr. 6/2002”)	47
2019/C 413/57	Cauza T-255/18: Hotărârea Tribunalului din 24 septembrie 2019 – US/BCE („Funcție publică – Personalul BCE – Contract pe perioadă determinată – Refuz de recalificare a unui contract pe perioadă determinată în contract pe perioadă nedeterminată – Obligația de motivare – Eroare vădită de apreciere”)	48
2019/C 413/58	Cauza T-356/18: Hotărârea Tribunalului din 24 septembrie 2019 – Volvo Trademark/EUIPO – Paalupaikka (V V WHEELS) („Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative V V WHEELS – Mărci ale Uniunii Europene, naționale și neînregistrate figurative anterioare VOLVO – Motiv relativ de refuz – Similitudine a semnelor – Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/1001”) ...	49
2019/C 413/59	Cauza T-458/18: Hotărârea Tribunalului din 20 septembrie 2019 – Multifit/EUIPO (real nature) („Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale real nature – Motive absolute de refuz – Caracter descriptiv – Lipsa caracterului distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001”)	49
2019/C 413/60	Cauza T-492/18: Hotărârea Tribunalului din 24 septembrie 2019 – Zhadanov/EUIPO (Scanner Pro) („Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Scanner Pro – Motiv absolut de refuz – Lipsa caracterului distinctiv dobândit prin utilizare – Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001”)	50
2019/C 413/61	Cauza T-507/18: Hotărârea Tribunalului din 24 septembrie 2019 – Franța/Comisia („FEAGA și Feader – Cheltuieli excluse de la finanțare – Cheltuieli efectuate de Franța în cadrul Programului de opțiuni specifice pentru zonele îndepărtate și insulare (POSEI) – Contabilizarea inexactă pentru anumite transporturi de banane (exercițiile financiare 2013 - 2016) – Corecție financiară forfetară”)	51

2019/C 413/62	Cauza T-650/18: Hotărârea Tribunalului din 20 septembrie 2019 – Reaktor Group/EUIPO (REAKTOR) („Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale REAKTOR – Motive absolute de refuz – Lipsa caracterului descriptiv – Caracter distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Raport direct și concret cu produsele și serviciile vizate în cererea de înregistrare a mărcii”)	52
2019/C 413/63	Cauza T-553/16: Ordonanța Tribunalului din 20 septembrie 2019 – von Blumenthal și alții/BEI („Funcție publică – Personalul BEI – Remunerație – Ajustare anuală a baremului salariilor de bază – Metodă de calcul – Dispariția obiectului litigiului – Nepronunțare asupra fondului”)	52
2019/C 413/64	Cauza T-746/17: Ordonanța Tribunalului din 24 septembrie 2019 – TrekStor/EUIPO – Beats Electronics (i.Beat jump) („Marcă a Uniunii Europene – Procedură de decădere – Retragerea cererii de decădere – Nepronunțare asupra fondului – Articolul 137 din Regulamentul de procedură al Tribunalului – Taxe judiciare evitabile – Articolul 139 litera (a) din Regulamentul de procedură al Tribunalului”)	53
2019/C 413/65	Cauzele conexe T-748/17 și T-770/17: Ordonanța Tribunalului din 24 septembrie 2019 – TrekStor și Beats Electronics/EUIPO – Beats Electronics și TrekStor (iBeat) („Marcă a Uniunii Europene – Procedură de decădere – Retragerea cererii de decădere – Nepronunțare asupra fondului – Articolul 137 din Regulamentul de procedură al Tribunalului – Taxe judiciare evitabile – Articolul 139 litera (a) din Regulamentul de procedură al Tribunalului”)	54
2019/C 413/66	Cauza T-749/17: Ordonanța Tribunalului din 24 septembrie 2019 – TrekStor/EUIPO – Beats Electronics (i.Beat jess) („Marcă a Uniunii Europene – Procedură de decădere – Retragerea cererii de decădere – Nepronunțare asupra fondului – Articolul 137 din Regulamentul de procedură al Tribunalului – Taxe judiciare evitabile – Articolul 139 litera (a) din Regulamentul de procedură al Tribunalului”)	55
2019/C 413/67	Cauza T-566/19 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 13 septembrie 2019 – Scandlines Danmark și Scandlines Deutschland/Comisia („Cerere de măsuri provizorii – Ajutor de stat – Prorogare a termenului – Lipsa unui interes”)	56
2019/C 413/68	Cauza T-613/19: Acțiune introdusă la 10 septembrie 2019 – ENIL Brussels Office și alții/Comisia	56
2019/C 413/69	Cauza T-648/19: Acțiune introdusă la 26 septembrie 2019 – Nike European Operations Netherlands și Converse Netherlands/Comisia	57
2019/C 413/70	Cauza T-663/19: Acțiune introdusă la 30 septembrie 2019 – Hasbro/EUIPO – Kreativni Dogadaji (MONOPOLY)	58
2019/C 413/71	Cauza T-693/19: Acțiune introdusă la 9 octombrie 2019 – Kerry Luxembourg/EUIPO – Ornuu (KERRYMAID)	59
2019/C 413/72	Cauza T-696/19: Acțiune introdusă la 14 octombrie 2019 – Teva Pharmaceutical Industries/EUIPO (Moins de migraine pour vivre mieux)	60
2019/C 413/73	Cauza T-697/19: Acțiune introdusă la 14 octombrie 2019 – Teva Pharmaceutical Industries/EUIPO (Weniger Migräne. Mehr vom Leben)	61
2019/C 413/74	Cauza T-705/19: Acțiune introdusă la 15 octombrie 2019 – GV/Comisia	61
2019/C 413/75	Cauza T-707/19: Acțiune introdusă la 16 octombrie 2019 – FF&GB/EUIPO (ONE-OFF)	62

2019/C 413/76	Cauza T-709/19: Acțiune introdusă la 21 octombrie 2019 – GW/Curtea de Conturi.....	63
2019/C 413/77	Cauza T-720/19: Acțiune introdusă la 18 octombrie 2019 – Ashworth/Parlamentul.....	64
2019/C 413/78	Cauza T-675/18: Ordonanța Tribunalului din 20 septembrie 2019 – Trifolio-M și alții/EFSA.....	66
2019/C 413/79	Cauza T-287/19: Ordonanța Tribunalului din 24 septembrie 2019 – BigBen Interactive/EUIPO – natcon7 (nacon)	66
2019/C 413/80	Cauza T-494/19: Ordonanța președintelui Tribunalului din 20 septembrie 2019 – CupoNation/EUIPO (Cyber Monday).....	66

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII
EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

(2019/C 413/01)

Ultima publicație

JO C 406, 2.12.2019

Publicații anterioare

JO C 399, 25.11.2019

JO C 383, 11.11.2019

JO C 372, 4.11.2019

JO C 363, 28.10.2019

JO C 357, 21.10.2019

JO C 348, 14.10.2019

Aceste texte sunt disponibile pe

EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 1 octombrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal correctionnel de Foix – Franța) – Procedură penală privind pe Mathieu Blaise și alții

(Cauza C-616/17) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Mediu – Introducerea pe piață a produselor fitosanitare – Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 – Validitate – Principiul precauției – Definiția noțiunii de „substanță activă” – Cumul de substanțe active – Fiabilitatea procedurii de evaluare – Accesul publicului la dosar – Teste de toxicitate pe termen lung – Pesticide – Glifosat)

(2019/C 413/02)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal correctionnel de Foix

Părțile din procedura penală principală

Mathieu Blaise, Sabrina Dauzet, Alain Feliu, Marie Foray, Sylvestre Ganter, Dominique Masset, Ambroise Monsarrat, Sandrine Muscat, Jean-Charles Sutra, Blanche Yon, Kevin Leo-Pol Fred Perrin, Germain Yves Dedieu, Olivier Godard, Kevin Pao Donovan Schachner, Laura Dominique Chantal Escande, Nicolas Benoit Rey, Eric Malek Benromdan, Olivier Eric Labrunie, Simon Joseph Jeremie Boucard, Alexis Ganter, Pierre André Garcia

cu participarea: Espace Émeraude

Dispozitivul

Examinarea întrebărilor preliminare nu a revelat niciun element de natură să afecteze validitatea Regulamentului (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului.

⁽¹⁾ JO C 22, 22.1.2018.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 3 octombrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Kúria – Ungaria) – Gyula Kiss/CIB Bank Zrt., Emil Kiss, Gyuláné Kiss

(Cauza C-621/17) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Protecția consumatorilor – Clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii – Directiva 93/13/CEE – Articolul 3 alineatul (1) – Aprecierea caracterului abuziv al clauzelor contractuale – Articolul 4 alineatul (2) – Articolul 5 – Obligația de redactare clară și inteligibilă a clauzelor contractuale – Clauze care impun plata unor costuri pentru servicii nespecificate)

(2019/C 413/03)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Kúria

Părțile din procedura principală

Reclamant: Gyula Kiss

Pârâte: CIB Bank Zrt., Emil Kiss, Gyuláné Kiss

Dispozitivul

- 1) Articolul 4 alineatul (2) și articolul 5 din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretate în sensul că cerința potrivit căreia o clauză contractuală trebuie exprimată în mod clar și inteligibil nu impune că acele clauze contractuale care nu au făcut obiectul unei negocieri individuale cuprinse într-un contract de împrumut încheiat cu consumatori, precum cele în discuție în litigiul principal, care stabilesc în mod precis cuantumul costurilor de administrare și al unui comision de acordare care urmează să fie suportate de consumator, metoda lor de calcul și data de exigibilitate a acestora, trebuie să detalieze de asemenea toate serviciile furnizate în schimbul sumelor în cauză.
- 2) Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 93/13 trebuie interpretat în sensul că o clauză contractuală precum cea în discuție în litigiul principal, referitoare la costuri de administrare a unui contract de împrumut, care nu permite identificarea fără ambiguitate a serviciilor concrete furnizate în schimbul acestora, nu creează, în principiu, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților care decurg din contract în detrimentul consumatorului, în contradicție cu cerința de bună-credință.

⁽¹⁾ JO C 22, 22.1.2018.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 1 octombrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände - Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Planet49 GmbH

(Cauza C-673/17) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Directiva 95/46/CE – Directiva 2002/58/CE – Regulamentul (UE) 2016/679 – Prelucrarea datelor cu caracter personal și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor electronice – Cookie-uri – Noțiunea de consimțământ al persoanei vizate – Declaraare a consimțământului prin intermediul unei căsuțe bifate în prealabil)

(2019/C 413/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände - Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Pârâtă: Planet49 GmbH

Dispozitivul

- 1) Articolul 2 litera (f) și articolul 5 alineatul (3) din Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/136/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009, coroborate cu articolul 2 litera (h) din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, precum și cu articolul 4 punctul 11 și cu articolul 6 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46 (Regulamentul general privind protecția datelor) trebuie să fie interpretate în sensul că consimțământul prevăzut la aceste dispoziții nu este dat în mod valabil atunci când stocarea de informații sau dobândirea accesului la informațiile deja stocate în echipamentul terminal al utilizatorului unui site internet, prin cookie-uri, este autorizată prin intermediul unei căsuțe bifate în prealabil pe care acest utilizator trebuie să o debifeze în cazul în care refuză să își dea consimțământul.
- 2) Articolul 2 litera (f) și articolul 5 alineatul (3) din Directiva 2002/58, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/136, coroborate cu articolul 2 litera (h) din Directiva 95/46, precum și cu articolul 4 punctul 11 și cu articolul 6 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul 2016/679 nu trebuie să fie interpretate diferit în funcție de aspectul dacă informațiile stocate sau consultate în echipamentul terminal al utilizatorului unui site internet constituie sau nu date cu caracter personal, în sensul Directivei 95/46 și al Regulamentului 2016/679.
- 3) Articolul 5 alineatul (3) din Directiva 2002/58, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/136, trebuie interpretat în sensul că informațiile pe care furnizorul de servicii trebuie să le ofere utilizatorului unui site internet includ durata de funcționare a cookie-urilor, precum și posibilitatea sau imposibilitatea ca terții să aibă acces la aceste cookie-uri.

⁽¹⁾ JO C 112, 26.3.2018.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 3 octombrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberster Gerichtshof – Austria) – Eva Glawischnig-Piesczek/Facebook Ireland Limited

(Cauza C-18/18) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Societatea informațională – Libera prestare a serviciilor – Directiva 2000/31/CE – Răspunderea furnizorilor de servicii intermediari – Articolul 14 alineatele (1) și (3) – Furnizor de servicii de stocare-hosting – Posibilitatea de a solicita furnizorului de servicii să pună capăt unei încălcări sau să o prevină – Articolul 18 alineatul (1) – Limite personale, materiale și teritoriale ale domeniului de aplicare al unei somații – Articolul 15 alineatul (1) – Inexistența unei obligații generale în materie de supraveghere)

(2019/C 413/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Eva Glawischnig-Piesczek

Pârâtă: Facebook Ireland Limited

Dispozitivul

Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (Directiva privind comerțul electronic), în special articolul 15 alineatul (1) din aceasta, trebuie interpretată în sensul că nu se opune posibilității ca o instanță dintr-un stat membru:

- să oblige un furnizor de servicii de stocare-hosting să elimine informațiile pe care le stochează și al căror conținut este identic cu cel al unei informații declarate anterior ilicite sau să blocheze accesul la acestea, oricare ar fi autorul cererii de stocare a acestor informații;
- să oblige un furnizor de servicii de stocare-hosting să elimine informațiile pe care le stochează și al căror conținut este echivalent cu cel al unei informații declarate anterior ilicite sau să blocheze accesul la acestea, în măsura în care supravegherea și căutarea informațiilor vizate de o astfel de somație sunt limitate la informații care transmit un mesaj al cărui conținut rămâne în esență neschimbat în raport cu cel care a condus la constatarea caracterului ilicit și care cuprind elementele specificate în somație, iar diferențele din formularea acestui conținut echivalent în raport cu cea care caracterizează informația declarată anterior ilicită nu sunt de natură să îl constrângă pe furnizorul serviciilor de stocare-hosting să efectueze o apreciere autonomă a acestui conținut și
- să oblige un furnizor de servicii de stocare-hosting să elimine informațiile la care se referă somația sau să blocheze accesul la acestea la nivel mondial în cadrul dreptului internațional relevant.

⁽¹⁾ JO C 104, 19.3.2018.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 3 octombrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof - Germania) – Finanzamt Trier/Cardpoint GmbH, venent aux droits de Moneybox Deutschland GmbH

(Cauza C-42/18) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Fiscalitate – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – A șasea directivă 77/388/CEE – Scutiri – Articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 3 – Operațiuni privind plățile – Servicii furnizate de o societate unei bănci, referitoare la exploatarea unor bancomate)

(2019/C 413/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Finanzamt Trier

Pârâtă: Cardpoint GmbH, succesoare în drepturi a Moneybox Deutschland GmbH

Dispozitivul

Articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 3 din A șasea Directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare trebuie interpretat în sensul că nu constituie o operațiune privind plățile scutită de taxa pe valoarea adăugată, vizată de această dispoziție, prestarea de servicii, furnizată unei bănci ce operează bancomate, care constă în punerea la dispoziție și întreținerea bancomatelor respective, în aprovizionarea acestora, în instalarea de echipamente și de programe informatice pentru citirea datelor de pe cardurile bancare, în transmiterea unei cereri de autorizare pentru a efectua o retragere de numerar către banca emitentă a cardului bancar utilizat, în distribuirea numerarului solicitat și în înregistrarea operațiunilor de retragere.

⁽¹⁾ JO C 152, 30.4.2018.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 3 octombrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Raad van State – Țările de Jos) – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/A, B, P

(Cauza C-70/18) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Acordul de asociere CEE-Turcia – Decizia nr. 2/76 – Articolul 7 – Decizia nr. 1/80 – Articolul 13 – Clauze de standstill – Nouă restricție – Prelevarea, înregistrarea și stocarea datelor biometrice ale unor resortisanți turci într-un sistem central de evidență – Motive imperative de interes general – Obiectiv de prevenire și de combatere a fraudei privind identitatea și documentele – Articolele 7 și 8 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Dreptul la respectarea vieții private – Dreptul la protecția datelor cu caracter personal – Proporționalitate)

(2019/C 413/07)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Reclamant: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Pârâți: A, B, P

Dispozitivul

Articolul 13 din Decizia nr. 1/80 din 19 septembrie 1980 privind dezvoltarea asocierii, adoptată de Consiliul de asociere înființat prin acordul de instituire a unei asocieri între Comunitatea Economică Europeană și Turcia, care a fost semnat la 12 septembrie 1963, la Ankara, de Republica Turcia, pe de o parte, precum și de statele membre ale CEE și de Comunitate, pe de altă parte, și care a fost încheiat, aprobat și confirmat în numele acesteia din urmă prin Decizia 64/732/CEE a Consiliului din 23 decembrie 1963, trebuie interpretat în sensul că o reglementare națională precum cea în discuție în litigiile principale, care subordonează eliberarea unui permis de ședere temporară în favoarea resortisanților unor state terțe, inclusiv a resortisanților turci, de condiția ca datele lor biometrice să fie prelevate, înregistrate și stocate într-un sistem central de evidență constituie o „nouă restricție” în sensul acestei dispoziții. O astfel de restricție este însă justificată de obiectivul care constă în prevenirea și în combaterea fraudei privind identitatea și documentele.

(¹) JO C 161, 7.5.2018.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 2 octombrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Court of Appeal in Northern Ireland – Regatul Unit) – Ermira Bajratari/Secretary of State for the Home Department

(Cauza C-93/18) (¹)

(Trimitere preliminară – Cetățenia Uniunii – Directiva 2004/38/CE – Drept de ședere al unui resortisant al unui stat terț ascendent direct al unor cetățeni ai Uniunii minori – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) – Condiția privind resursele suficiente – Resurse constituite din venituri obținute de la un loc de muncă deținut fără permis de ședere și fără permis de muncă)

(2019/C 413/08)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal in Northern Ireland

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Ermira Bajratari

Pârât: Secretary of State for the Home Department

cu participarea: Aire Centre

Dispozitivul

Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE, trebuie interpretat în sensul că un cetățean al Uniunii minor dispune de resurse suficiente astfel încât să nu devină o sarcină excesivă pentru sistemul de asistență socială al statului membru gazdă în cursul șederii sale chiar și atunci când aceste resurse provin din veniturile obținute din activitatea desfășurată în mod nelegal de tatăl său, resortisant al unui stat terț care nu dispune de un permis de ședere și nici de un permis de muncă în acest stat membru.

(¹) JO C 152, 30.4.2018.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 2 octombrie 2019 – Crédit Mutuel Arkéa (C-152/18 P) Crédit Mutuel Arkéa (C-153/18 P)/Banca Centrală Europeană, Comisia Europeană

(Cauzele conexe C-152/18 P și C-153/18 P) (¹)

(Recurs – Politică economică și monetară – Articolul 127 alineatul (6) TFUE – Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 – Articolul 4 alineatul (1) litera (g) – Supravegherea prudencială consolidată a instituțiilor de credit – Regulamentul (UE) nr. 468/2014 – Articolul 2 punctul 21 litera (c) – Regulamentul (UE) nr. 575/2013 – Articolul 10 – Grup supravegheat – Instituții afiliate în mod permanent la un organism central)

(2019/C 413/09)

Limba de procedură: franceza

Părțile

(Cauza C-152/18 P)

Recurentă: Crédit Mutuel Arkéa (reprezentant: H. Savoie, avocat)

Celelalte părți din procedură: Banca Centrală Europeană (BCE) (reprezențanți: K. Lackhoff, R. Bax și C. Olivier, agenți, asistați de P. Honoré, avocat), Comisia Europeană (reprezențanți: V. Di Bucci, K.-P. Wojcik și A. Steiblytė, agenți)

Intervenientă în susținerea celorlate părți: Confédération nationale du Crédit mutuel (reprezențanți: M. Grégoire și C. De Jonghe, avocați)

(Cauza 153/19 P)

Recurentă: Crédit Mutuel Arkéa (reprezentant: H. Savoie, avocat)

Celelalte părți din procedură: Banca Centrală Europeană (reprezențanți: K. Lackhoff, R. Bax și C. Olivier, agenți, asistați de P. Honoré, avocat), Comisia Europeană (reprezențanți: V. Di Bucci, K.-P. Wojcik și A. Steiblytė, agenți)

Intervenientă în susținerea celorlate părți: Confédération nationale du Crédit mutuel (reprezentanți: C. De Jonghe și M. Grégoire, avocats)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursurile.
- 2) Obligă Crédit mutuel Arkéa la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 161, 7.5.2018.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 3 octombrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgericht Wien – Austria) – procedură inițiată de Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland, Robert Prandl, Gemeinde Zillingdorf

(Cauza C-197/18) (¹)

(Trimitere preliminară – Mediu – Directiva 91/676/CEE – Protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole – Obiectivul reducerii poluării – Ape afectate de poluare – Conținut de nitrați de maximum 50 mg/l – Programe de acțiune adoptate de statele membre – Dreptul particularilor la modificarea unui asemenea program – Calitatea de a acționa în fața autorităților și a instanțelor naționale)

(2019/C 413/10)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Wien

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland, Robert Prandl, Gemeinde Zillingdorf

cu participarea: Bundesministerium für Nachhaltigkeit und Tourismus, fost Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

Dispozitivul

Articolul 288 TFUE, precum și articolul 5 alineatele (4) și (5) și punctul 2 din secțiunea A din anexa I la Directiva 91/676 a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole trebuie interpretate în sensul că, dacă evacuarea compușilor azotați din surse agricole are o contribuție semnificativă la poluarea apelor subterane în discuție, persoanele fizice sau juridice, precum reclamanții din litigiul principal, trebuie să poată solicita autorităților naționale competente modificarea unui program de acțiune existent sau adoptarea unor măsuri suplimentare ori a unor acțiuni consolidate, prevăzute la articolul 5 alineatul (5) din această directivă, în vederea atingerii unui conținut maxim de nitrați de 50 mg/l, atât timp cât conținutul de nitrați în apele subterane depășește sau riscă să depășească, în lipsa acestor măsuri, 50 mg/l în unul sau în mai multe puncte de măsurare, în sensul articolului 5 alineatul (6) din directiva menționată.

(¹) JO C 268, 30.7.2018.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 3 octombrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Nejvyšší soud České republiky - Republica Cehă) – Jana Petruřová/FIBO Group Holdings Limited

(Cauza C-208/18) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie civilă – Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 – Articolul 17 alineatul (1) – Competența în materia contractelor încheiate de consumatori – Noțiunea de „consumator” – Persoană fizică ce efectuează tranzacții pe piața internațională de schimb valutar prin intermediul unei societăți de brokeraj – Regulamentul (CE) nr. 593/2008 (Roma I) – Directiva 2004/39/CE – Noțiunea de „client obișnuit”)

(2019/C 413/11)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Nejvyšší soud České republiky

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Jana Petruřová

Pârâtă: FIBO Group Holdings Limited

Dispozitivul

Articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că o persoană fizică care, în temeiul unui contract financiar pentru diferențe încheiat cu o societate de brokeraj, efectuează operațiuni pe piața internațională de schimb valutar FOREX (Foreign Exchange) prin intermediul acestei societăți trebuie calificată drept „consumator”, în sensul acestei dispoziții, dacă încheierea acestui contract nu ține de activitatea profesională a acestei persoane, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere. În vederea acestei calificări, pe de o parte, factori precum valoarea operațiunilor efectuate în temeiul unor contracte precum contractele financiare pentru diferențe, importanța riscurilor de pierderi financiare legate de încheierea unor astfel de contracte, eventuale cunoștințe sau expertiza persoanei respective în domeniul instrumentelor financiare ori comportamentul său activ în cadrul unor astfel de operațiuni sunt, ca atare, în principiu, nerelevante și, pe de altă parte, faptul că instrumentele financiare nu intră sub incidența articolului 6 din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I) sau că această persoană este un „client obișnuit”, în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 12 din Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului este, ca atare, în principiu, lipsit de incidență.

⁽¹⁾ JO C 200, 11.6.2018.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 3 octombrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Okręgowy w Warszawie - Polonia) – Kamil Dziubak, Justyna Dziubak/Raiffeisen Bank International AG, prowadzący działalność w Polsce w formie oddziału pod nazwą Raiffeisen Bank International AG Oddział w Polsce, fostă Raiffeisen Bank Polska SA

(Cauza C-260/18) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Directiva 93/13/CEE – Contracte încheiate cu consumatorii – Clauze abuzive – Împrumut ipotecar indexat într-o monedă străină – Clauză privind stabilirea cursului de schimb valutar – Efectele constatării caracterului abuziv al unei clauze – Posibilitatea instanței de a remedia clauzele abuzive recurgând la clauze generale de drept civil – Aprecierea interesului consumatorului – Continuarea existenței contractului fără clauzele abuzive)

(2019/C 413/12)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Okręgowy w Warszawie

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Kamil Dziubak, Justyna Dziubak

Pârâte: Raiffeisen Bank International AG, prowadzący działalność w Polsce w formie oddziału pod nazwą Raiffeisen Bank International AG Oddział w Polsce, fostă Raiffeisen Bank Polska SA

Dispozitivul

- 1) Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca o instanță națională, după ce a constatat caracterul abuziv al anumitor clauze ale unui contract de împrumut indexat într-o monedă străină și care prevede o rată a dobânzii legată direct de cursul interbancar al monedei respective, să considere, în conformitate cu dreptul său intern, că acest contract nu poate continua să existe fără aceste clauze pentru motivul că eliminarea lor ar avea drept consecință modificarea naturii obiectului principal al contractului respectiv.
- 2) Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13 trebuie interpretat în sensul că, pe de o parte, consecințele asupra situației consumatorului provocate de invalidarea unui contract în ansamblul său, astfel cum sunt menționate în Hotărârea din 30 aprilie 2014, Kásler și Káslerné Rábai (C-26/13, EU:C:2014:282), trebuie apreciate în raport cu circumstanțele existente sau previzibile în momentul litigiului și că, pe de altă parte, în vederea aprecierii, voința exprimată de consumator în această privință este determinantă.
- 3) Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13 trebuie interpretat în sensul că se opune remedierii lacunelor unui contract, provocate de eliminarea clauzelor abuzive cuprinse în acesta, doar pe baza unor dispoziții naționale cu caracter general care prevăd că efectele exprimate într-un act juridic se completează, printre altele, cu efectele care decurg din principiul echității sau din obiceiuri, care nu sunt dispoziții suplative și nici dispoziții aplicabile în cazul unui acord între părțile la contract.
- 4) Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13 trebuie interpretat în sensul că se opune menținerii clauzelor abuzive cuprinse într-un contract, atunci când eliminarea lor ar conduce la invalidarea acestui contract și instanța apreciază că această invalidare ar crea efecte defavorabile pentru consumator, dacă acesta din urmă nu și-a dat consimțământul pentru o asemenea menținere.

⁽¹⁾ JO C 259, 23.7.2018.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 3 octombrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel București – România) – Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 SA/Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA

(Cauza C-267/18) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Achiziții publice – Procedură de achiziții publice – Directiva 2014/24/UE – Articolul 57 alineatul (4) – Motive facultative de excludere – Excluderea unui operator economic de la o procedură de achiziții publice – Rezilierea unui contract anterior din cauza subcontractării sale parțiale – Noțiunea de „deficiențe semnificative sau persistente” – Domeniu de aplicare)

(2019/C 413/13)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel București

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 SA

Pârâtă: Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA

Dispozitivul

Articolul 57 alineatul (4) litera (g) din Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE trebuie interpretat în sensul că subcontractarea de către un operator economic a unei părți din lucrări în cadrul unui contract de achiziții publice anterior, decisă fără consimțământul autorității contractante și care a condus la rezilierea acestui contract, constituie o deficiență semnificativă sau persistentă la îndeplinirea unei cerințe de fond aferente contractului de achiziții publice menționat, în sensul dispoziției respective, și este, așadar, de natură să justifice excluderea acestui operator economic de la participarea la o procedură de atribuire a unui contract de achiziții publice ulterior dacă, după ce a procedat la propria evaluare a integrității și a fiabilității operatorului economic vizat de rezilierea contractului de achiziții publice anterior, autoritatea contractantă care organizează această procedură de achiziție publică ulterioară apreciază că o astfel de subcontractare determină ruperea legăturii de încredere cu operatorul economic în cauză. Înainte de a pronunța o astfel de excludere, autoritatea contractantă trebuie însă, în conformitate cu articolul 57 alineatul (6) din această directivă coroborat cu considerentul (102) al directivei menționate, să lase posibilitatea acestui operator economic să prezinte măsurile corective pe care le-a adoptat ca urmare a rezilierii contractului de achiziții publice anterior.

⁽¹⁾ JO C 249, 16.7.2018.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 3 octombrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberster Gerichtshof – Austria) – Verein für Konsumenteninformation/TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

(Cauza C-272/18) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Spațiul de libertate, securitate și justiție – Cooperare judiciară în materie civilă – Lege aplicabilă obligațiilor contractuale – Excluderea dreptului societăților comerciale din domeniul de aplicare al Convenției de la Roma și al Regulamentului (CE) nr. 593/2008 (Roma I) – Contract de fiducie, încheiat între un profesionist și un consumator, care are drept obiectiv unic gestionarea unei participații în comandită)

(2019/C 413/14)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Verein für Konsumenteninformation

Pârâtă: TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

Dispozitivul

- 1) Articolul 1 alineatul (2) litera (e) din Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980, și articolul 1 alineatul (2) litera (f) din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I) trebuie interpretate în sensul că nu sunt excluse din domeniul de aplicare al acestei convenții și al acestui regulament unele obligații contractuale precum cele în discuție în litigiul principal, ce decurg dintr-un contract de fiducie care are ca obiect administrarea unei participații într-o societate în comandită.
- 2) Articolul 5 alineatul (4) litera (b) din Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale și articolul 6 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul nr. 593/2008 trebuie interpretate în sensul că nu se încadrează în sfera excluderii prevăzute în aceste dispoziții un contract de fiducie în temeiul căruia serviciile care sunt datorate consumatorului trebuie să fie prestate de pe teritoriul altei țări, la distanță, în țara în care acesta își are reședința obișnuită.
- 3) Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretat în sensul că o clauză a unui contract de fiducie referitor la administrarea unei participații în comandită precum cele în discuție în litigiul principal, încheiat între un profesionist și un consumator, care nu a fost negociată în mod individual și în temeiul căreia dreptul aplicabil este cel al statului membru în care este situat sediul societății în comandită, este abuzivă, în sensul acestei dispoziții, atunci când îl induce în eroare pe consumator, dându-i impresia că doar legea acestui stat membru este aplicabilă contractului, fără a-l informa despre faptul că el beneficiază de asemenea, în temeiul articolului 5 alineatul (2) din Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale și al articolului 6 alineatul (2) din Regulamentul nr. 593/2008, de protecția asigurată de dispozițiile imperative ale dreptului național care ar fi aplicabil în lipsa acestei clauze.

⁽¹⁾ JO C 221, 25.6.2018.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 3 octombrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Arbeits- und Sozialgericht Wien - Austria) – Minoo Schuch-Ghannadan/Medizinische Universität Wien

(Cauza C-274/18) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Politica socială – Acord-cadru cu privire la munca pe fracțiune de normă – Clauza 4 – Principiul nediscriminării – Tratat mai puțin favorabil al lucrătorilor pe fracțiune de normă în raport cu lucrătorii cu normă întreagă în ceea ce privește condițiile de încadrare în muncă – Interzicere – Reglementare națională care stabilește o durată maximă a raporturilor de muncă pe durată determinată mai lungă pentru lucrătorii pe fracțiune de normă decât pentru lucrătorii cu normă întreagă – Principiul pro rata temporis – Directiva 2006/54/CE – Egalitate de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă – Articolul 2 alineatul (1) litera (b) – Noțiunea de „discriminare indirectă” pe criteriul sexului – Articolul 14 alineatul (1) litera (c) – Condiții de încadrare în muncă și de muncă – Articolul 19 – Sarcina probei)

(2019/C 413/15)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Arbeits- und Sozialgericht Wien

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Minoo Schuch-Ghannadan

Pârâtă: Medizinische Universität Wien

Dispozitivul

- 1) Clauza 4 punctul 1 din Acordul-cadru cu privire la munca pe fracțiune de normă încheiat la 6 iunie 1997, care figurează în anexa la Directiva 97/81/CE a Consiliului din 15 decembrie 1997, privind acordul-cadru cu privire la munca pe fracțiune de normă, încheiat de UCIP, CEIP și CES, trebuie interpretată în sensul că se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care stabilește, pentru lucrătorii pe durată determinată pe care îi vizează, o durată maximă a raporturilor de muncă mai lungă pentru lucrătorii pe fracțiune de normă decât pentru lucrătorii cu normă întreagă comparabili, cu excepția cazului în care o astfel de diferență de tratament este justificată de motive obiective și este proporțională în raport cu motivele menționate, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere. Clauza 4 punctul 2 din Acordul-cadru cu privire la munca pe fracțiune de normă trebuie interpretată în sensul că principiul pro rata temporis prevăzut de această clauză nu se aplică unei astfel de reglementări.
- 2) Articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care stabilește, pentru lucrătorii pe durată determinată pe care îi vizează, o durată maximă a raporturilor de muncă mai lungă pentru lucrătorii pe fracțiune de normă decât pentru lucrătorii cu normă întreagă comparabili, dacă se stabilește că această reglementare afectează negativ un procent semnificativ mai ridicat de lucrători de sex feminin decât de lucrători de sex masculin și dacă reglementarea menționată nu este justificată în mod obiectiv de un scop legitim sau dacă mijloacele pentru a atinge acest scop nu sunt corespunzătoare și necesare. Articolul 19 alineatul (1) din această directivă trebuie interpretat în sensul că această dispoziție nu impune părții care se consideră lezată de o astfel de discriminare să prezinte, pentru a stabili un caz aparent de discriminare, statistici sau fapte precise care vizează lucrătorii avuți în vedere de reglementarea națională în cauză, dacă partea respectivă nu are acces la aceste statistici sau fapte sau are dificultăți în accesarea acestora.

⁽¹⁾ JO C 285, 13.8.2018.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 3 octombrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Lituania) – procedură inițiată de Kauno miesto savivaldybė, Kauno miesto savivaldybės administracija

(Cauza C-285/18) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Achiziții publice – Directiva 2014/24/UE – Articolul 12 alineatul (1) – Aplicarea în timp – Libertatea statelor membre în ceea ce privește alegerea modului de prestare a serviciilor – Limite – Contracte de achiziții publice care fac obiectul unei așa-numite atribuiri „in house” – Operațiune internă – Suprapunere a unui contract de achiziții publice și a unei operațiuni interne)

(2019/C 413/16)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Părțile din procedura principală

Reclamante: Kauno miesto savivaldybė, Kauno miesto savivaldybės administracija

cu participarea: UAB „Irgita”, UAB „Kauno švara”

Dispozitivul

- 1) O situație precum cea în discuție în litigiul principal, în care un contract de achiziții publice este atribuit de o autoritate contractantă unei persoane juridice asupra căreia exercită un control similar celui pe care îl exercită asupra propriilor servicii, în cadrul unei proceduri inițiate în timp ce Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii era încă în vigoare și care a condus la încheierea unui contract ulterior abrogării acestei directive, și anume la 18 aprilie 2016, intră în domeniul de aplicare al Directivei 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE în ipoteza în care autoritatea contractantă a soluționat în mod definitiv problema dacă era obligată să recurgă la o procedură concurențială prealabilă pentru atribuirea unui contract de achiziții publice după această dată.
- 2) Articolul 12 alineatul (1) din Directiva 2014/24 trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei norme naționale prin care un stat membru impune, pentru încheierea unei operațiuni interne, printre altele, condiția ca atribuirea unui contract de achiziții publice să nu permită garantarea calității serviciilor, accesibilitatea sau continuitatea acestora, atât timp cât alegerea exprimată în favoarea unui mod de prestare a serviciilor în special și efectuată într-un stadiu anterior celui al atribuirii contractului de achiziții publice respectă principiile egalității de tratament, nediscriminării, recunoașterii reciproce, proporționalității și transparenței.
- 3) Articolul 12 alineatul (1) din Directiva 2014/24, citit în lumina principiului transparenței, trebuie interpretat în sensul că cerințele impuse de statele membre pentru încheierea de operațiuni interne trebuie să fie enunțate prin intermediul unor norme de drept pozitiv specifice și clare în materie de achiziții publice, care trebuie să fie suficient de accesibile și de previzibile în aplicarea lor pentru a evita orice risc de arbitrar, aspect a cărui verificare va reveni, în speță, instanței de trimitere.
- 4) Încheierea unei operațiuni interne care îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 12 alineatul (1) literele (a)-(c) din Directiva 2014/24 nu este în sine conformă cu dreptul Uniunii.

⁽¹⁾ JO C 276, 6.8.2018.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 3 octombrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen - Belgia) – X/Belgische Staat

(Cauza C-302/18) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Politica privind imigrarea – Statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung – Directiva 2003/109/CE – Condiții pentru dobândirea statutului de rezident pe termen lung – Articolul 5 alineatul (1) litera (a) – Resurse stabile, regulate și suficiente)

(2019/C 413/17)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Părțile din procedura principală

Reclamant: X

Pârât: Belgische Staat

Dispozitivul

Articolul 5 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung trebuie interpretat în sensul că noțiunea de „resurse” prevăzută de această dispoziție nu privește numai „resursele proprii” ale solicitantului statutului de rezident pe termen lung, ci poate acoperi și resursele puse la dispoziția acestui solicitant de către un terț, în măsura în care, ținând seama de situația individuală a solicitantului în cauză, acestea sunt considerate stabile, regulate și suficiente.

⁽¹⁾ JO C 276, 6.8.2018.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 3 octombrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākā tiesa – Letonia) – Valsts ieņēmumu dienests/„Altic” SIA

(Cauza C-329/18) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Achiziția unor produse alimentare – Deducerea taxei achitate în amonte – Refuzul deducerii – Furnizor eventual fictiv – Fraudă în materie de TVA – Cerințe referitoare la cunoașterea de către cumpărător – Regulamentul (CE) nr. 178/2002 – Obligațiile de trasabilitate a alimentelor și de identificare a furnizorului – Regulamentele (CE) nr. 852/2004 și (CE) nr. 882/2004 – Obligațiile de înregistrare a operatorilor din sectorul alimentar – Incidență asupra dreptului de deducere a TVA-ului)

(2019/C 413/18)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākā tiesa

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Valsts ieņēmumu dienests

Pârâtă: „Altic” SIA

Dispozitivul

- 1) Articolul 168 litera (a) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2010/45/UE a Consiliului din 13 iulie 2010, trebuie interpretat în sensul că se opune ca dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată (TVA) achitate în amonte să îi fie refuzat unei persoane impozabile care participă la lanțul alimentar pentru unicul motiv, dacă se presupune că este dovedit corespunzător, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere, că această persoană impozabilă nu a respectat obligațiile referitoare la identificarea furnizorilor săi în vederea trasabilității produselor alimentare, care îi revin în temeiul articolului 18 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare. Nerespectarea acestor obligații poate să constituie însă un element printre altele care, împreună și în mod concordant, tind să indice că persoana impozabilă știa sau ar fi trebuit să știe că participa la o operațiune implicată într-o fraudă în materie de TVA, aspect a cărui apreciere este de competența instanței de trimitere.
- 2) Articolul 168 litera (a) din Directiva 2006/112, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2010/45, trebuie interpretat în sensul că lipsa verificării de către o persoană impozabilă care participă la lanțul alimentar a înregistrării furnizorilor săi la autoritățile competente, în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind igiena produselor alimentare și cu articolul 31 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor, nu este relevantă pentru a se stabili dacă persoana impozabilă știa sau ar fi trebuit să știe că participa la o operațiune implicată într-o fraudă în materie de TVA.

(¹) JO C 276, 6.8.2018.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 3 octombrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesverwaltungsgericht - Germania) – Landwirtschaftskammer Niedersachsen/Reinhard Westphal

(Cauza C-378/18) (¹)

(Trimitere preliminară – Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 – Protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene – Articolul 3 alineatul (1) – Termen de prescripție – Regulamentele (CEE) nr. 3887/92 și (CE) nr. 2419/2001 – Sistem integrat de gestionare și control privind anumite scheme de ajutor comunitare – Recuperarea sumelor plătite în mod necuvenit – Aplicare a normei de prescripție mai favorabile)

(2019/C 413/19)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Recurentă: Landwirtschaftskammer Niedersachsen

Intimat: Reinhard Westphal

Dispozitivul

Articolul 49 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 2419/2001 al Comisiei din 11 decembrie 2001 de stabilire a normelor de aplicare a sistemului integrat de gestionare și control privind anumite scheme de ajutor comunitare instituite prin Regulamentul (CEE) nr. 3508/92 al Consiliului, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 118/2004 al Comisiei din 23 ianuarie 2004, trebuie interpretat în sensul că momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție prevăzut de acesta trebuie să fie determinat conform articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene și corespunde, în cazul unor abateri continue sau repetate, zilei în care încetează săvârșirea abaterii.

(¹) JO C 301, 27.8.2018.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 3 octombrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Belgia) – Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL/Institut des Comptes nationaux (ICN)

(Cauza C-632/18) (¹)

(Trimitere preliminară – Politică economică și monetară – Sistemul european de conturi naționale și regionale din Uniunea Europeană – Regulamentul (UE) nr. 549/2013 – Sectorul administrațiilor publice – Instituție financiară captivă – Noțiune – Societate care oferă gospodăriilor cu venituri medii sau modeste credite ipotecare sub controlul unei administrații publice)

(2019/C 413/20)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL

Pârât: Institut des Comptes nationaux (ICN)

Dispozitivul

- 1) Dispozițiile anexei A la Regulamentul (UE) nr. 549/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind Sistemul european de conturi naționale și regionale din Uniunea Europeană trebuie interpretate în sensul că, pentru a determina dacă o unitate instituțională separată, plasată sub controlul unei administrații publice, intră în sectorul administrațiilor publice, în sensul Sistemului european de conturi naționale revizuit instituit prin acest regulament, atunci când prezintă caracteristicile unei instituții financiare captive, este necesar să se examineze criteriul expunerii sale la riscul economic în exercitarea activității sale.

- 2) O unitate instituțională precum cea în discuție în litigiul principal, al cărei grad de independență față de o administrație publică este limitat de legislația națională, în temeiul căreia unitatea instituțională menționată nu dispune de controlul complet al gestiunii activelor și al pasivelor sale, în măsura în care această administrație publică, pe de o parte, exercită un control asupra activelor sale și, pe de altă parte, își asumă o parte din riscul legat de pasivele sale, poate fi calificată drept „instituție financiară captivă”, în sensul punctelor 2.21-2.23 din anexa A la Regulamentul nr. 549/2013, în măsura în care măsurile de control prevăzute de această legislație națională pot fi interpretate de instanța națională în sensul că au ca efect că unitatea instituțională respectivă nu poate acționa independent față de administrația publică menționată, în măsura în care aceasta din urmă îi impune condițiile în care această unitate instituțională are obligația de a acționa, fără ca aceasta să aibă posibilitatea de a le modifica în mod substanțial din proprie inițiativă.

(¹) JO C 4, 7.1.2019.

Cerere de aviz prezentată de Parlamentul European în temeiul articolului 218 alineatul (11) TFUE

(Avizul 1/19)

(2019/C 413/21)

Limba de procedură: toate limbile oficiale

Solicitant

Parlamentul European (reprezentanți: D. Warin, O. Hrstková Šolcová, A. Neergaard, agenți, în calitate de agenți)

Întrebările adresate Curții

- Articolul 82 alineatul (2) și articolul 84 TFUE constituie temeiurile juridice adecvate pentru actul Consiliului privind încheierea în numele Uniunii a Convenției de la Istanbul sau acest act trebuie să se întemeieze pe articolul 78 alineatul (2), pe articolul 82 alineatul (2) și pe articolul 83 alineatul (1) TFUE și este necesar sau posibil să se scindeze în două deciziile referitoare la semnarea și încheierea convenției drept consecință a acestei alegeri a temeiului juridic?
- Încheierea de către Uniune a Convenției de la Istanbul, în conformitate cu articolul 218 alineatul (6) TFUE, este compatibilă cu tratatele în lipsa unui acord comun al tuturor statelor membre cu privire la consimțământul lor de a fi obligate prin convenția menționată?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spania) la 9 iulie 2019 – DC/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

(Cauza C-522/19)

(2019/C 413/22)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta

Părțile din procedura principală

Reclamant: DC

Pârâtă: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Întrebările preliminare

- 1) Pentru a garanta protecția consumatorilor și a utilizatorilor și respectarea jurisprudenței Uniunii de punere în aplicare a acesteia, este conformă dreptului Uniunii, Directivei 93/13 a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii ⁽¹⁾ și, în special, articolului 6 alineatul (1) și articolului 7 alineatul (1) din aceasta stabilirea drept criteriu neechivoc de către Tribunal Supremo, în hotărârile sale 44-49 din 23 ianuarie 2019, a faptului că, în contractele de împrumut ipotecar încheiate cu consumatorii, este considerată abuzivă clauza care nu a fost negociată și care stabilește că toate costurile aferente operațiunii de împrumut ipotecar trebuie repercutate asupra împrumutatului și că diversele sume stipulate în clauza abuzivă respectivă, declarată nulă, trebuie repartizate între instituția bancară care a prevăzut-o și consumatorul împrumutat, cu scopul de a limita rambursarea sumelor plătite în mod nedatorat în temeiul legislației naționale?

și

Pentru a asigura protecția consumatorilor și a utilizatorilor și respectarea jurisprudenței Uniunii de punere în aplicare a acesteia, este conform dreptului Uniunii, Directivei 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii și, în special, articolului 6 alineatul (1) și articolului 7 alineatul (1) din aceasta, faptul că Tribunal Supremo efectuează o interpretare supletivă a unei clauze declarate nule, ca urmare a caracterului său abuziv, în ipoteza în care eliminarea acestei clauze și efectele care decurg din aceasta nu afectează subzistența contractului de împrumut cu garanție ipotecară?

- 2) De asemenea, în ceea ce privește articolul 394 din LEC, care stabilește criteriul privind obligarea obiectivă la plata cheltuielilor de judecată, trebuie să se considere că, dacă se anulează clauza abuzivă privind costurile, dar efectele nulității respective se limitează la repartizarea respectivelor costuri, se aduce atingere principiilor caracterului neobligatoriu [al clauzelor abuzive] și efectivității prevăzute de dreptul Uniunii Europene, în cazul în care se apreciază că cererea a fost admisă în parte prin hotărâre, aspect care ar putea fi interpretat în sensul că produce un efect disuasiv invers și că, în consecință, interesele legitime ale consumatorilor și ale utilizatorilor rămân neprotejate?

⁽¹⁾ JO 1993, L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spania) la 9 iulie 2019 – ED/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

(Cauza C-523/19)

(2019/C 413/23)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta

Părțile din procedura principală

Reclamant: ED

Pârâtă: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Întrebările preliminare

- 1) Pentru a garanta protecția consumatorilor și a utilizatorilor și respectarea jurisprudenței Uniunii de punere în aplicare a acesteia, este conformă dreptului Uniunii, Directivei 93/13 a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii ⁽¹⁾ și, în special, articolului 6 alineatul (1) și articolului 7 alineatul (1) din aceasta stabilirea dreptului neechivoc de către Tribunal Supremo, în hotărârile sale 44-49 din 23 ianuarie 2019, a faptului că, în contractele de împrumut ipotecar încheiate cu consumatorii, este considerată abuzivă clauza care nu a fost negociată și care stabilește că toate costurile aferente operațiunii de împrumut ipotecar trebuie repercutate asupra împrumutatului și că diversele sume stipulate în clauza abuzivă respectivă, declarată nulă, trebuie repartizate între instituția bancară care a prevăzut-o și consumatorul împrumutat, cu scopul de a limita rambursarea sumelor plătite în mod nedatorat în temeiul legislației naționale?

și

Pentru a asigura protecția consumatorilor și a utilizatorilor și respectarea jurisprudenței Uniunii de punere în aplicare a acesteia, este conform dreptului Uniunii, Directivei 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii și, în special, articolului 6 alineatul (1) și articolului 7 alineatul (1) din aceasta, faptul că Tribunal Supremo efectuează o interpretare supletivă a unei clauze declarate nule, ca urmare a caracterului său abuziv, în ipoteza în care eliminarea acestei clauze și efectele care decurg din aceasta nu afectează subzistența contractului de împrumut cu garanție ipotecară?

- 2) De asemenea, în ceea ce privește articolul 394 din LEC, care stabilește criteriul privind obligarea obiectivă la plata cheltuielilor de judecată, trebuie să se considere că, dacă se anulează clauza abuzivă privind costurile, dar efectele nulității respective se limitează la repartizarea respectivelor costuri, se aduce atingere principiilor caracterului neobligatoriu [al clauzelor abuzive] și efectivității prevăzute de dreptul Uniunii Europene, în cazul în care se apreciază că cererea a fost admisă în parte prin hotărâre, aspect care ar putea fi interpretat în sensul că produce un efect disuasiv invers și că, în consecință, interesele legitime ale consumatorilor și ale utilizatorilor rămân neprotejate?

⁽¹⁾ JO 1993, L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spania) la 9 iulie 2019 – HG și IH/Bankia S.A.

(Cauza C-527/19)

(2019/C 413/24)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta

Părțile din procedura principală

Reclamanți: HG și IH

Pârâtă: Bankia S.A.

Întrebările preliminare

- 1) Pentru a garanta protecția consumatorilor și a utilizatorilor și respectarea jurisprudenței Uniunii de punere în aplicare a acesteia, este conformă dreptului Uniunii, Directivei 93/13 a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii ⁽¹⁾ și, în special, articolului 6 alineatul (1) și articolului 7 alineatul (1) din aceasta stabilirea drept criteriu neechivoc de către Tribunal Supremo, în hotărârile sale 44-49 din 23 ianuarie 2019, a faptului că, în contractele de împrumut ipotecar încheiate cu consumatorii, este considerată abuzivă clauza care nu a fost negociată și care stabilește că toate costurile aferente operațiunii de împrumut ipotecar trebuie repercutate asupra împrumutatului și că diversele sume stipulate în clauza abuzivă respectivă, declarată nulă, trebuie repartizate între instituția bancară care a prevăzut-o și consumatorul împrumutat, cu scopul de a limita rambursarea sumelor plătite în mod nedatorat în temeiul legislației naționale?

și

Pentru a asigura protecția consumatorilor și a utilizatorilor și respectarea jurisprudenței Uniunii de punere în aplicare a acesteia, este conform dreptului Uniunii, Directivei 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii și, în special, articolului 6 alineatul (1) și articolului 7 alineatul (1) din aceasta, faptul că Tribunal Supremo efectuează o interpretare supletivă a unei clauze declarate nule, ca urmare a caracterului său abuziv, în ipoteza în care eliminarea acestei clauze și efectele care decurg din aceasta nu afectează subzistența contractului de împrumut cu garanție ipotecară?

- 2) De asemenea, în ceea ce privește articolul 394 din LEC, care stabilește criteriul privind obligarea obiectivă la plata cheltuielilor de judecată, trebuie să se considere că, dacă se anulează clauza abuzivă privind costurile, dar efectele nulității respective se limitează la repartizarea respectivelor costuri, se aduce atingere principiilor caracterului neobligatoriu [al clauzelor abuzive] și efectivității prevăzute de dreptul Uniunii Europene, în cazul în care se apreciază că cererea a fost admisă în parte prin hotărâre, aspect care ar putea fi interpretat în sensul că produce un efect disuasiv invers și că, în consecință, interesele legitime ale consumatorilor și ale utilizatorilor rămân neprotejate?

⁽¹⁾ JO 1993, L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273.

Recurs introdus la 30 iulie 2019 de Holzer y Cia, SA de CV împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 23 mai 2019 în cauzele conexe T-3/18 și T-4/18, Holzer y Cia/EUIPO – Annco

(Cauza C-582/19 P)

(2019/C 413/25)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Holzer y Cia, SA de CV (reprezentanți: N.A. Fernández Fernández-Pacheco, abogado)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, Annco, Inc.

Prin Ordonanța din 22 octombrie 2019, Curtea de Justiție (Camera de admitere în principiu a recursurilor) nu a admis recursul și a obligat Holzer y Cia, SA de CV la suportarea propriilor cheltuieli de judecată.

Recurs introdus la 1 august 2019 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 11 iunie 2019 în cauza T-138/18, De Esteban Alonso/Comisia

(Cauza C-591/19 P)

(2019/C 413/26)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Mongin și J. Baquero Cruz, agenți)

Cealaltă parte din procedură: Fernando De Esteban Alonso

Concluziile recurente

- Anularea Hotărârii din 11 iunie 2019 (T-138/18);
- respingerea acțiunii introduse în primă instanță;
- obligarea domnului De Esteban la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente celor două proceduri.

Motivul și principalele argumente

Prin intermediul primului motiv de recurs, întemeiat pe o eroare în calificarea juridică a situației de fapt în raport cu articolul 4 din Decizia 1999/396 a Comisiei, aceasta susține că Tribunalul nu ar fi trebuit să considere că domnul De Esteban trebuia să fie „asimilat” persoanelor vizate nominal în nota trimisă de OLAF autorităților franceze la 19 martie 2003 sau cel puțin considerat ca fiind implicat personal în situația de fapt, în condițiile în care persoana interesată nu făcea parte din niciuna dintre aceste categorii.

Al doilea motiv este întemeiat pe o interpretare eronată în drept a articolului 9 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1073/1999, potrivit căruia instituțiile trebuie ca, față de raportul prezentat de OLAF, să „ia acele măsuri, îndeosebi disciplinare sau judiciare [...] pe care rezultatele investigațiilor [le] reclamă”. Comisia consideră că această dispoziție nu poate fi interpretată *a contrario* ca limitând discreția de care dispune în apărarea intereselor Uniunii și, în special, ca interzicându-i să se constituie parte civilă și să depună plângere în fața autorităților naționale atunci când consideră oportun în lumina informațiilor de care dispune, inclusiv într-un stadiu anterior adoptării unui eventual raport al OLAF.

Prin intermediul celui de al treilea motiv, prezentat cu titlu subsidiar, Comisia susține că Tribunalul nu putea admite acțiunea în despăgubire, în lipsa legăturii de cauzalitate. Tribunalul s-ar fi îndepărtat în mod necuvenit de jurisprudența sa potrivit căreia nu există o legătură de cauzalitate suficient de directă între transmiterea informațiilor de către OLAF autorităților naționale și prejudiciul pretins suferit.

Recurs introdus la 14 august 2019 de Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 6 iunie 2019 în cauza T-209/18, Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

(Cauza C-613/19 P)

(2019/C 413/27)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (reprezentant: C. Klawitter, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, Autec AG

Prin Ordonanța din 24 octombrie 2019, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Camera de admitere în principiu a recursurilor) nu a admis recursul și a decis ca recurenta să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Recurs introdus la 14 august 2019 de Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 6 iunie 2019 în cauza T-210/18, Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

(Cauza C-614/19 P)

(2019/C 413/28)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (reprezentant: C. Klawitter, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, Autec AG

Prin Ordonanța din 24 octombrie 2019, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Camera de admitere în principiu a recursurilor) nu a admis recursul și a decis ca recurenta să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 16 august 2019 – Ge.Fi.L. - Gestione Fiscalità Locale SpA/Regione Campania

(Cauza C-618/19)

(2019/C 413/29)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelantă: Ge.Fi.L. - Gestione Fiscalità Locale SpA

Intimată: Regione Campania

Întrebarea preliminară

Se opune dreptului [Uniunii Europene] și în special principiilor liberei circulații a serviciilor și maximei deschideri a concurenței în domeniul contractelor de achiziții publice de servicii o normă regională precum articolul 1 alineatul 121 din Legea nr. 16 a regiunii Campania din 7 august 2016 care autorizează atribuirea directă, fără procedură de cerere de ofertă, în favoarea AICI (Automobil Club Italia), a serviciilor referitoare la administrarea taxei auto în regiunea Campania?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria) la 3 septembrie 2019 – Procedură penală privind pe IR

(Cauza C-649/19)

(2019/C 413/30)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Spetsializiran nakazatelen sad

Partea din procedura principală

IR

Întrebările preliminare

Drepturile persoanei acuzate prevăzute la articolul 4 [în special dreptul prevăzut la articolul 4 alineatul (3)], la articolul 6 alineatul (2) și la articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2012/13 ⁽¹⁾ sunt aplicabile persoanei acuzate care a fost arestată în temeiul unui mandat european de arestare?

În cazul în care răspunsul este afirmativ, articolul 8 din Decizia-cadru 2002/584 trebuie interpretat în sensul că permite o modificare a conținutului mandatului european de arestare în ceea ce privește formularul menționat în anexă, în special introducerea unui text nou în acest formular referitor la drepturile persoanei căutate față de autoritățile judiciare ale statului membru emitent privind contestarea mandatului de arestare național și a mandatului european de arestare?

În cazul unui răspuns negativ la a doua întrebare, emiterea unui mandat european de arestare cu respectarea exactă a formularului prevăzut în anexă (și anume, fără informarea persoanei căutate cu privire la drepturile sale față de autoritatea judiciară emitentă) și informarea persoanei de către autoritatea judiciară emitentă imediat după luarea la cunoștință a arestării acesteia în legătură cu drepturile de care beneficiază și transmiterea documentelor corespunzătoare sunt conforme cu considerentul (12), cu articolul 1 alineatul (3) din Decizia-cadru 2002/584/JAI, cu articolul 4, cu articolul 6 alineatul (2) și cu articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2012/13/UE și cu articolele 6 și 47 din cartă?

În cazul în care nu există niciun alt mijloc legal de garantare a drepturilor unei persoane arestate în temeiul unui mandat european de arestare, prevăzute la articolul 4, în special dreptul prevăzut la articolul 4 alineatul (3), la articolul 6 alineatul (2) și la articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2012/13/UE, este validă Decizia-cadru 2002/584?

⁽¹⁾ Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale (JO 2012, L 142, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Lituania) la 10 septembrie 2019 – UAB „Skonis ir kvapas”/Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Cauza C-674/19)

(2019/C 413/31)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Părțile din procedura principală

Reclamantă: UAB „Skonis ir kvapas”

Pârât: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 2 alineatul (2) din Directiva 2011/64/UE ⁽¹⁾ a Consiliului din 21 iunie 2011 privind structura și ratele accizelor aplicate tutunului prelucrat trebuie interpretat în sensul că tutunul pentru pipă cu apă, precum cel în discuție în prezenta cauză [și anume, constând din tutun (până la 24 %), sirop de zahăr, glicerină, arome și agent de conservare] trebuie considerat ca făcând parte din produsele care „constau [...] parțial în alte substanțe decât tutunul” în sensul aplicării acestei dispoziții?
- 2) Articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2011/64/UE trebuie interpretat, inclusiv atunci când se impune coroborarea cu articolul 2 alineatul (2) din această directivă, în sensul că, în cazul în care tutunul conținut într-un amestec destinat fumatului – în speță tutunul pentru pipă cu apă (în prezenta cauză, produsul în litigiu) – îndeplinește criteriile enumerate la articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2011/64/UE, întregul amestec trebuie considerat drept tutun de fumat, indiferent de celelalte substanțe conținute de acesta?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la a doua întrebare, articolul 2 alineatul (2) și/sau articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2011/64/UE trebuie interpretate în sensul că întregul produs în litigiu, precum cel din procedura principală, fabricat prin combinarea tutunului tăiat fin cu alte substanțe lichide și, în mod normal, fine (sirop de zahăr, glicerină, arome și agent de conservare) trebuie considerat drept tutun de fumat în sensul aplicării acestei directive?
- 4) În cazul unui răspuns negativ la a doua întrebare și în cazul unui răspuns afirmativ la prima și la a treia întrebare, dispozițiile poziției 2403 din Nomenclatura combinată care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 ⁽²⁾ al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 1006/2011 al Comisiei din 27 septembrie 2011, prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 927/2012 al Comisiei din 9 octombrie 2012, prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1001/2013 al Comisiei din 4 octombrie 2013 și prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1101/2014 al Comisiei din 16 octombrie 2014, trebuie interpretate în sensul că asemenea componente ale tutunului pentru pipă cu apă precum (1) siropul de zahăr, (2) aromele și/sau (3) glicerina nu trebuie considerate „înlocuitori de tutun”?

⁽¹⁾ JO 2011, L 176, p. 24.

⁽²⁾ JO 1987, L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Düsseldorf (Germania) la 17 septembrie 2019 – mk
advokaten GbR/MBK Rechtsanwälte GbR**

(Cauza C-684/19)

(2019/C 413/32)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Recurentă: mk advokaten GbR

Intimată: MBK Rechtsanwälte GbR

Întrebările preliminare

Există o utilizare a mărcii, în sensul articolului 5 alineatul (1) din directivă ⁽¹⁾, de către un terț menționat într-o informație publicată pe un site care conține un semn identic cu marca, în cazul în care informația ca atare nu a fost plasată de acesta, ci a fost preluată de operatorul site-ului dintr-o altă informație plasată de terț într-un mod care încalcă drepturile conferite de marcă?

⁽¹⁾ Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO 2008, L 299, p. 25)

Acțiune introdusă la 20 septembrie 2019 – Comisia Europeană/Regatul Spaniei

(Cauza C-704/19)

(2019/C 413/33)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Stromsky și P. Němečková, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei

Concluziile reclamantei

— constatarea faptului că, prin neadoptarea în termenele prevăzute a tuturor măsurilor necesare pentru recuperarea de la beneficiarul principal, Telecom Castilla-La Mancha S.A., a ajutorului de stat declarat nelegal și incompatibil cu piața internă prin articolul 1 din Decizia (UE) 2016/1385 a Comisiei din 1 octombrie 2014 privind ajutorul de stat SA.27408 (C 24/10) (ex NN 37/10, ex CP 19/09) acordat de autoritățile din Castilla-La Mancha pentru instalarea televiziunii digitale terestre în zonele îndepărtate și mai puțin urbanizate din Castilla-La Mancha ⁽¹⁾ (JO 2016, L 222, p. 52), prin nedovedirea încetării tuturor plăților pendinte ale ajutorului menționat și prin necomunicarea către Comisie în termenul prevăzut a măsurilor adoptate pentru a se conforma acestei decizii, Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 288 al patrulea paragraf TFUE și al articolelor 3 și 4 din decizia amintită;

— obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Regatul Spaniei nu a pus în aplicare decizia în termenele prevăzute la articolul 4 alineatele (2) și (3) din aceasta.

Regatul Spaniei nu a recuperat încă valoarea totală a ajutorului de la beneficiarul principal al acestuia, și anume Telecom Castilla-La Mancha, S.A. Regatul Spaniei nu a dovedit că toate plățile în curs privind ajutorul au fost întrerupte după adoptarea deciziei. Inexistența unei recuperări complete a valorii ajutorului acordat Telecom CLM care face obiectul deciziei, precum și a unei dovezi fiabile a încetării tuturor plăților pendinte constituie o încălcare a obligației care revine Spaniei în temeiul articolului 3 din decizie.

În plus, Regatul Spaniei nu a comunicat Comisiei, în termenul prevăzut, informațiile solicitate referitoare la executarea deciziei, astfel cum impune articolul 4 alineatele (3) și (4) din aceasta.

(¹) JO 2016, L 222, p. 52

Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Düsseldorf (Germania) la 25 septembrie 2019 – Von Aschenbach & Voss GmbH/Hauptzollamt Duisburg

(Cauza C-708/19)

(2019/C 413/34)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Von Aschenbach & Voss GmbH

Pârâtă: Hauptzollamt Duisburg

Întrebările preliminare

1. Articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/271 al Comisiei din 16 februarie 2017 de extindere a taxei antidumping definitive instituite prin Regulamentul (CE) nr. 925/2009 al Consiliului asupra importurilor de anumite folii de aluminiu originare din Republica Populară Chineză la importurile de anumite folii de aluminiu ușor modificate - Regulamentul 2017/271 (¹) - este lipsit de validitate pentru motivul că încalcă articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene - Regulamentul 2016/1036 (²) - prin faptul că dispoziția a extins taxa antidumping introdusă în legătură cu folia din aluminiu de uz casnic în conformitate cu

Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2384 al Comisiei din 17 decembrie 2015 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite folii din aluminiu originare din Republica Populară Chineză și de încheiere a procedurii privind importurile de anumite folii din aluminiu originare din Brazilia, în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului - Regulamentul 2015/2384 ⁽¹⁾ - de asemenea în ceea ce privește folia convertoare de aluminiu, prevăzând o scutire de la taxa antidumping pentru folia convertoare de aluminiu numai în condițiile prevăzute la articolul 1 alineatul (4) din Regulamentul 2017/271?

2. Articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare 2017/271 este lipsit de validitate pentru motivul că, la adoptarea Regulamentului de punere în aplicare 2017/271, Comisia a făcut o apreciere evident eronată, având în vedere că ipoteza sa potrivit căreia 80 % din produsele care fac obiectul anchetei ar fi produse ușor modificate nu este justificată suficient?
3. Articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare 2017/271 este lipsit de validitate pentru motivul că la adoptarea Regulamentului de punere în aplicare 2017/271, Comisia a făcut o apreciere vădit eronată, având în vedere că aceasta nu a examinat utilizarea finală a foliei de aluminiu importate în UE?

⁽¹⁾ JO 2017, L 40, p. 51.

⁽²⁾ JO 2016, L 176, p. 21.

⁽³⁾ JO 2015, L 332, p. 63.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour constitutionnelle (Belgia) la 27 septembrie 2019 – Ordre des barreaux francophones et germanophone, Association pour le droit des Étrangers ASBL, Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, Vluchtelingenwerk Vlaanderen ASBL/Conseil des ministres

(Cauza C-718/19)

(2019/C 413/35)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour constitutionnelle

Părțile din procedura principală

Reclamante: Ordre des barreaux francophones et germanophone, Association pour le droit des Étrangers ASBL, Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, Vluchtelingenwerk Vlaanderen ASBL

Pârât: Conseil des ministres

Întrebările preliminare

- 1) Dreptul Uniunii și în special articolele 20 și 21 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun unei legislații naționale care aplică cetățenilor Uniunii și membrilor familiilor acestora dispoziții similare celor care constituie transpunerea, în ceea ce privește resortisanții statelor terțe, a articolului 7 alineatul (3) din Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, și anume dispoziții care permit constrângerea cetățeanului Uniunii sau a membrului familiei sale să se conformeze unor măsuri preventive în scopul evitării oricărui risc de sustragere în termenul acordat acestuia pentru a părăsi teritoriul în urma adoptării unei decizii de încetare a șederii pentru motive de ordine publică sau în timpul prelungirii acestui termen?

- 2) Dreptul Uniunii și în special articolele 20 și 21 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE trebuie interpretate în sensul că se opun unei legislații naționale care aplică cetățenilor Uniunii și membrilor familiei acestora care nu s-au conformat unei decizii de încetare a șederii pentru motive de ordine publică sau de securitate publică o dispoziție identică cu cea care se aplică resortisanților statelor terțe aflați în aceeași situație în ceea ce privește termenul maxim de detenție în vederea îndepărtării, și anume opt luni?

(¹) JO 2004, L 158, p. 77.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria) la 1 octombrie 2019 – Procedură penală privind pe HP

(Cauza C-724/19)

(2019/C 413/36)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Spetsializiran nakazatelen sad

Partea din procedura principală

HP

Întrebările preliminare

Este conformă cu articolul 2 litera (c) punctul (i) din Directiva 2014/41 (¹) și cu principiul echivalenței o normă de drept național (articolul 5 alineatul 1 punctul 1 din Zakon za Evropeyskata zapoved za razsledvane [Legea privind ordinul european de anchetă]), potrivit căreia, în cursul urmăririi penale, procurorul este autoritatea competentă să emită un ordin european de anchetă referitor la comunicarea unor date privind istoricul traficului și al localizării în legătură cu telecomunicațiile, în condițiile în care, în situații identice pe plan intern, autoritatea competentă este instanța judecătorească?

Recunoașterea unui asemenea ordin european de anchetă de către autoritatea competentă din statul executant (procurorul sau judecătorul însărcinat cu cercetarea judecătorească) înlocuiește mandatul judiciar care este necesar potrivit dreptului național din statul emitent?

(¹) Directiva 2014/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind ordinul european de anchetă în materie penală (JO 2014, L 130, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Augstākā tiesa (Senāts) (Letonia) la Augstākā tiesa (Senāts) – Euromin Holdings (Cyprus) Limited/Finanšu un kapitāla tirgus komisija

(Cauza C-735/19)

(2019/C 413/37)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākā tiesa (Senāts)

Părțile din procedura principală

Reclamantă în primă instanță și recurentă: Euromin Holdings (Cyprus) Limited

Pârâtă în primă instanță și intimată: Finanšu un kapitāla tirgus komisija

Întrebările preliminare

- 1) O reglementare națională care prevede că prețul acțiunii pentru o ofertă obligatorie de răscumpărare este calculat prin împărțirea activelor nete ale societății în cauză (inclusiv interesele care nu controlează – minoritare) este contrară aplicării corecte a articolului 5 din Directiva 2004/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind ofertele publice de cumpărare ⁽¹⁾?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, și anume în sensul că activele nete ale societății în cauză nu trebuie să includă interesele care nu controlează sau minoritare, poate fi considerată ca fiind clar determinată, în sensul articolului 5 alineatul (4) al doilea paragraf din Directiva 2004/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind ofertele publice de cumpărare, o metodă de stabilire a prețului acțiunii pentru înțelegerea căreia este necesar să se aplice una dintre metodele de dezvoltare jurisprudențială a dreptului, mai exact interpretarea teleologică?
- 3) Este conformă cu articolul 5 alineatul (4) din Directiva 2004/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind ofertele publice de cumpărare, și anume cu stabilirea unui preț echitabil, o reglementare care prevede că trebuie ales prețul cel mai ridicat dintre aceste trei posibile variante:
 - 3.1. prețul la care ofertantul sau persoanele care acționează în mod concertat cu acesta au achiziționat acțiunile societății în cauză în ultimele 12 luni. În cazul achiziționării de acțiuni la prețuri diferite, prețul de răscumpărare va fi constituit de cel mai ridicat dintre prețurile de achiziție ale acțiunilor în cursul celor 12 luni anterioare nașterii obligației legale de a prezenta o ofertă de răscumpărare;
 - 3.2. prețul mediu ponderat al acțiunii pe piața reglementată sau în sistemul de negociere multilateral cu cel mai mare volum de tranzacții al acțiunilor în discuție în cursul ultimelor 12 luni. Prețul mediu ponderat al acțiunii se calculează pe baza celor 12 luni anterioare nașterii obligației legale de a prezenta o ofertă de răscumpărare;
 - 3.3. valoarea acțiunii calculată prin împărțirea activelor nete ale societății în cauză la numărul de acțiuni emise. Activele nete se calculează prin deducerea din cuantumul total al elementelor de activ ale societății în cauză a părții de acțiuni proprii și a pasivelor. În cazul în care societatea în cauză deține acțiuni cu valori nominale diferite, pentru a calcula valoarea acțiunii, activele nete se împart proporțional cu procentajul pe care îl reprezintă fiecare valoare nominală a acțiunii în capitalul social?

- 4) În cazul în care metoda de calcul instituită de dreptul național prin utilizarea marjei de apreciere conferite [statelor membre] la articolul 5 alineatul (4) al doilea paragraf din Directiva 2004/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind ofertele publice de cumpărare conduce la un preț mai ridicat decât cel care rezultă din articolul 5 alineatul (4) primul paragraf, este conform cu obiectivul directivei să se aleagă întotdeauna prețul cel mai ridicat?
- 5) În cazul în care un prejudiciu este cauzat unui particular ca o consecință a unei aplicări incorecte a dreptului Uniunii, dreptul național poate să prevadă o limitare a reparării prejudiciului respectiv în cazul în care această limitare se aplică atât prejudiciilor suferite ca urmare a aplicării incorecte a dreptului național, cât și celor suferite ca urmare a aplicării incorecte a dreptului Uniunii?
- 6) Dispozițiile Directivei 2004/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind ofertele publice de cumpărare aplicabile în prezenta cauză conferă drepturi particularilor, cu alte cuvinte este îndeplinită cerința corespunzătoare pentru a determina răspunderea statului?

(¹) JO 2004, L 142, p. 12, Ediție specială 17/vol. 2, p. 44.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Augstākā tiesa (Senāts) (Letonia) la 7 octombrie 2019 – ZS „Plaukti”/Lauku atbalsta dienests

(Cauza C-736/19)

(2019/C 413/38)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākā tiesa (Senāts)

Părțile din procedura principală

Recurentă: ZS „Plaukti”

Cealaltă parte în procedura de recurs: Lauku atbalsta dienests

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 16 alineatul (5) al treilea paragraf din Regulamentul nr. 65/2011 al Comisiei (¹) din 27 ianuarie 2011 de stabilire a normelor de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului în ceea ce privește punerea în aplicare a procedurilor de control și a ecocondiționalității în cazul măsurilor de sprijin pentru dezvoltare rurală se aplică unei situații în care solicitantul nu a respectat cerințele privind cosirea suprafeței pentru care s-a solicitat ajutorul pentru menținerea biodiversității pășunilor [cerință care depășește cerințele minime obligatorii prevăzute la articolul 39 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1698/2005] (²), fără să existe vreo modificare a grupului de culturi?
- 2) Se pot aplica în mod simultan pentru o singură încălcare sancțiunea prevăzută la articolul 16 alineatul (5) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 65/2011 al Comisiei din 27 ianuarie 2011 și sancțiunea prevăzută la articolul 18 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 65/2011?

- 3) Articolele 4 și 6 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului ^(?) din 19 ianuarie 2009, coroborate cu articolul 39 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului din 20 septembrie 2005 se opun unei reglementări naționale care prevede că una și aceeași cerință poate în același timp să constituie o cerință minimă obligatorie (obligație) și o cerință care depășește cerințele minime obligatorii (cerința privind o plată pentru agromediu)?

⁽¹⁾ JO 2011, L 25, p. 5.

⁽²⁾ – Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului din 20 septembrie 2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (JO 2005, L 277, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 66, p. 101).

⁽³⁾ – Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1290/2005, (CE) nr. 247/2006, (CE) nr. 378/2007 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 (JO 2009, L 30, p. 16).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal administratif de Montreuil (Franța) la 7 octombrie 2019 – Bank of China Limited/Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Cauza C-737/19)

(2019/C 413/39)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal administratif de Montreuil

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Bank of China Limited

Pârât: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Întrebările preliminare

- 1) Soluțiile desprinse din Hotărârea din 24 ianuarie 2019, Morgan Stanley & Co International plc/Ministre de l'Économie et des Finances, C-165/17, sunt aplicabile în ipoteza în care o sucursală realizează într-un stat membru, pe de o parte, operațiuni supuse la plata TVA-ului și, pe de altă parte, prestații în favoarea sediului său și a unor sucursale stabilite într-un stat terț?
- 2) Atunci când sucursala stabilită într-un stat membru solicită un drept de deducere întemeiat pe cheltuielile efectuate de ea în vederea realizării unor prestații în favoarea sediului său dintr-un stat terț, mai precis a unor exporturi de servicii financiare și bancare, persoana impozabilă poate deduce taxa pe valoarea adăugată în conformitate cu litera (a) a articolului 169 sau cu litera (c) a aceluiași articol [din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7)]?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare și în cazul în care sucursala poate solicita o deducere în conformitate cu litera (a) a articolului 169, în ce condiții se poate considera că operațiunile bancare realizate de sediul stabilit într-un stat terț ar da un drept de deducere dacă ar fi realizate în statul membru în care sunt efectuate cheltuielile pentru care se aplică taxa pe valoarea adăugată? În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare și în cazul în care sucursala poate solicita o deducere în conformitate cu litera (c) a articolului 169, în ce condiții se poate considera că clientul este stabilit în afara Uniunii Europene atunci când sucursala se află în Uniunea Europeană și formează una și aceeași entitate juridică cu sediul?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Supreme Court (Irlanda) la 7 octombrie 2019 – VK/An Bord Pleanála**(Cauza C-739/19)**

(2019/C 413/40)

*Limba de procedură: engleza***Instanța de trimitere**

Supreme Court

Părțile din procedura principală*Recurent:* VK*Intimat:* An Bord Pleanála**Întrebările preliminare**

1. Unui stat membru îi este interzis să exercite dreptul de opțiune prevăzut la articolul 5 din Directiva 77/249/CEE ⁽¹⁾ din 22 martie 1977, cu modificările ulterioare, care permite statelor membre să impună unui avocat care exercită activitatea de reprezentare a unui client în justiție „să acționeze în colaborare [...] cu un avocat care profesează pe lângă jurisdicția sesizată” în toate situațiile în care partea pe care avocatul vizitator urmărește să o reprezinte într-o astfel de procedură ar avea dreptul la autoreprezentare?
2. În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, care sunt elementele pe baza cărora instanța națională trebuie să aprecieze dacă este permis să se impună cerința „să acționeze în colaborare [...] cu”?
3. În special, impunerea unei obligații limitate de a profesa „în colaborare [...] cu”, în modul expus mai sus în prezenta decizie de trimitere, ar constitui o ingerință proporțională în libera prestare a serviciilor de către avocați, astfel încât să se justifice având în vedere faptul că interesul public implicat privește atât necesitatea de a proteja consumatorii de servicii juridice, cât și necesitatea de a asigura buna administrare a justiției?
4. În cazul unui răspuns afirmativ la a treia întrebare, această poziție este valabilă în orice împrejurări și, dacă nu, ce elemente ar trebui să ia în considerare o instanță națională atunci când stabilește dacă o astfel de cerință poate fi impusă într-un anumit caz?

⁽¹⁾ Directiva 77/249/CEE a Consiliului din 22 martie 1977 de facilitare a exercitării efective a libertății de a presta servicii de către avocați (JO 1977, L 78, p. 17, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 46).

Cerere de decizie preliminară introdusă de cour d’appel de Paris (Franța) la 8 octombrie 2019 – Republica Moldova/Societatea Komstroy, succesoare în drepturi a societății Energoalians**(Cauza C-741/19)**

(2019/C 413/41)

*Limba de procedură: franceza***Instanța de trimitere**

Cour d’appel de Paris

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Republica Moldova

Pârâtă: Societatea Komstroy, succesoare în drepturi a societății Energoalians

Întrebările preliminare

- Articolul 1 punctul 6 din Tratatul privind Carta energiei trebuie interpretat în sensul că o creanță rezultată dintr-un contract de vânzare de energie electrică care nu a implicat niciun aport din partea investitorului în statul gazdă poate constitui o „investiție” în sensul acestui articol?
- Articolul 26 alineatul (1) din Tratatul privind Carta energiei trebuie interpretat în sensul că constituie o investiție dobândirea de către un investitor al unei părți contractante a unei creanțe constituite de un operator economic străin în statele părți?
- Articolul 26 alineatul (1) din Tratatul privind Carta energiei trebuie interpretat în sensul că o creanță care aparține unui investitor, rezultată dintr-un contract de vânzare de energie electrică livrată la frontiera statului gazdă, poate constitui o investiție realizată în regiunea unei alte părți contractante, în lipsa oricărei activități economice desfășurate de investitor pe teritoriul acesteia din urmă?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Sofiyski rayonen sad (Bulgaria) la 10 octombrie 2019 – PH,
OI/„Eurobank Bulgaria” AD**

(Cauza C-745/19)

(2019/C 413/42)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Sofiyski rayonen sad

Părțile din procedura principală

Reclamanți: PH, OI

Pârâtă: „Eurobank Bulgaria” AD

Întrebările preliminare

- 1) În cazul în care se constată că o clauză privind modificarea unilaterală a ratei dobânzii într-un contract de împrumut încheiat între un vânzător sau un furnizor și un consumator este abuzivă, instanța națională poate considera că rata dobânzii datorate prin contract a fost stabilită (în pofida faptului că în contractul inițial a fost convenit un aranjament contrar) în cuantumul determinat la data plății împrumutului?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare: Instanța națională poate acorda dobânzi în cazul existenței unei clauze abuzive care nu stabilește pe baza unei metode legale rata variabilă a dobânzii contractuale?
- 3) Cum ar fi afectat răspunsul la primele două întrebări de împrejurarea că, în cursul rambursării împrumutului, consumatorul și-a exprimat acordul în ceea ce privește aplicarea unei metode de stabilire a ratei dobânzii care nu conține clauze abuzive?

A acțiune introdusă la 23 octombrie 2019 – Comisia Europeană/Republica Austria**(Cauza C-787/19)**

(2019/C 413/43)

*Limba de procedură: germana***Părțile***Reclamantă:* Comisia Europeană (reprezentanți: J. Jokubauskaitė și M. Wasmeier)*Pârâtă:* Republica Austria**Concluziile reclamantei**

- constatarea faptului că, excluzând prestările de servicii de călătorie furnizate persoanelor impozabile care le utilizează pentru întreprinderile lor de la regimul privind TVA-ul aplicabil agenților de turism și permițând agenților de turism, cărora le este aplicabil acest regim special, să stabilească baza de impozitare în mod forfetar pentru grupuri de prestări de servicii și pentru ansamblul serviciilor furnizate într-o perioadă impozabilă, Republica Austria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 73 și 306-310 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei privind valoarea adăugată⁽¹⁾;
- obligarea Republicii Austria la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul și principalele argumente

Reclamanta susține că normele aplicabile în Austria privind calculul TVA la serviciile de călătorie nu sunt conforme cu dispozițiile Directivei 2006/112. Această directivă prevede la articolele 306-310 un regim special potrivit căruia serviciile de călătorie furnizate de o agenție de turism unui client trebuie considerate un serviciu unic. Dreptul austriac se îndepărtează de la aceste prevederi în mod inadmisibil.

În primul rând, nu se poate accepta o excludere de la aplicarea acestui regim special a persoanelor impozabile care utilizează servicii de călătorie pentru întreprinderile lor. În Hotărârea din 26 septembrie 2013, Comisia/Spania (C-189/11, UE:C:2013:587), Curtea de Justiție a statuat deja că regimul special menționat se aplică nu doar serviciilor furnizate consumatorilor finali privați, ci și serviciilor furnizate întreprinderilor impozabile. Statele membre nu sunt libere să limiteze aplicarea acestui regim doar la cei dintâi. Acest lucru a fost confirmat încă o dată de Curtea de Justiție în Hotărârea sa din 18 februarie 2018, Comisia/Germania (C-380/16, UE:C:2018:76). În al doilea rând, metoda de calcul, care există în legislația austriacă privind cifra de afaceri, nu este conformă cu Directiva 2006/112. Potrivit articolelor 73 și 306-310, baza impozabilă ar trebui să fie determinată separat pentru fiecare călătorie. În schimb, dreptul austriac permite un calcul pașal al marjei de profit pentru „grupuri de prestări de servicii” și, respectiv, pentru ansamblul serviciilor furnizate într-o perioadă impozabilă. Curtea de Justiție a mai constatat în hotărârile sus-menționate că o astfel de metodă de calcul pașală nu corespunde sistemului comun al taxei pe valoarea adăugată.

(¹) JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

A acțiune introdusă la 25 octombrie 2019 – Comisia Europeană/Republica Polonă**(Cauza C-791/19)**

(2019/C 413/44)

*Limba de procedură: polona***Părțile***Reclamantă:* Comisia Europeană (reprezentanți: K. Banks, H. Krämer, S. L. Kalėda, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă

Concluziile reclamantei

1. Constatarea faptului că:

- prin faptul că se permite ca cuprinsul deciziilor instanțelor să fie calificat drept faptă care justifică măsuri disciplinare împotriva judecătorilor instanțelor generale (art. 107 alineatul 1 din Legea privind sistemul instanțelor generale, precum și art. 97 alineatele 1 și 3 din Legea privind Curtea Supremă),
- prin neasigurarea independenței și a imparțialității Camerei disciplinare a Curții Supreme, în a cărei competență intră controlul deciziilor pronunțate în procedurile disciplinare împotriva judecătorilor (art. 3 punctul 5, art. 27 și art. 73 alineatul 1 din Legea privind Curtea Supremă, coroborate cu articolul 9a din Legea privind Consiliul Superior al Magistraturii),
- prin recunoașterea dreptului președintelui Camerei disciplinare a Curții Supreme de a desemna în mod discreționar instanța disciplinară competentă de primă instanță în cauzele cu judecători ai instanțelor generale (art. 110 alineatul 3 și articolul 114 alineatul 7 din Legea privind sistemul instanțelor generale), astfel neasigurându-se că aceste cauze disciplinare sunt soluționate de instanța „stabilită prin lege”, precum și
- prin recunoașterea competenței ministrului justiției de a numi consilierul disciplinar al ministrului justiției (art. 112b din Legea privind sistemul instanțelor generale), iar prin aceasta neasigurându-se soluționarea într-un termen rezonabil a cauzelor disciplinare împotriva judecătorilor instanțelor generale, precum și prin prevederea că activitățile legate de desemnarea apărătorului și de reluarea de către acesta a apărării nu suspendă termenul procedurii disciplinare (art. 113a din Legea privind sistemul instanțelor generale), precum și că instanța disciplinară desfășoară procedura și în cazul absenței justificate a judecătorului vizat de procedură și care a fost citat sau a apărătorului său (art. 115 a alineatul 3 din Legea privind sistemul instanțelor generale), astfel neasigurându-se dreptul la apărare al judecătorilor instanțelor generale care fac obiectul acestor proceduri,

Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care rezultă din articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, precum și a faptului că:

- prin faptul că s-a permis ca dreptul judecătorilor de a adresa Curții cereri de decizie preliminară a fost limitat prin posibilitatea inițierii unei proceduri disciplinare,

Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care rezultă din articolul 267 al doilea și al treilea paragraf TFUE.

2. obligarea Republicii Polone la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În primul rând, cu privire la încălcarea articolului 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, Comisia susține că reglementările invocate (i) permit ca cuprinsul deciziilor instanțelor să fie calificat drept faptă care justifică măsuri disciplinare, (ii) nu asigură independența și imparțialitatea Camerei disciplinare a Curții Supreme, în a cărei competență intră controlul deciziilor pronunțate în procedurile disciplinare (iii) recunosc dreptului președintelui Camerei disciplinare a Curții Supreme de a desemna în mod discreționar instanța disciplinară competentă de primă instanță în cauzele cu judecători ai instanțelor generale, și, prin aceasta neasigurându-se că aceste cauze disciplinare sunt soluționate de instanța „stabilită prin lege”, precum și (iv) nu asigură soluționarea cauzelor disciplinare împotriva judecătorilor instanțelor generale într-un termen rezonabil, și nici nu garantează dreptul la apărare al judecătorului vizat prin procedură.

În al doilea rând, cu privire la încălcarea articolului 267 al doilea și al treilea paragraf TFUE, Comisia susține că reglementările naționale în litigiu permit ca dreptul judecătorilor de a adresa Curții întrebări preliminare să fie limitat prin posibilitatea inițierii unei proceduri disciplinare.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 24 septembrie 2019 – Xinyi PV Products (Anhui) Holdings/Comisia

(Cauza T-586/14 RENV) ⁽¹⁾

(„Dumping – Importuri de sticlă solară originară din China – Articolul 2 alineatul (7) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 [devenit articolul 2 alineatul (7) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2016/1036] – Statutul de întreprindere care își desfășoară activitatea în condițiile unei economii de piață – Noțiunea de «denaturare importantă a costurilor de producție și a situației financiare a întreprinderilor» – Avantaje fiscale – Eroare vădită de apreciere”)

(2019/C 413/45)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd (Anhui, China) (reprezentant: Y. Melin, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentați: L. Flynn și T. Maxian Rusche, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (Tschernitz, Germania) (reprezentant: R. MacLean, avocat)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, prin care se solicită anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 470/2014 al Comisiei din 13 mai 2014 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile de sticlă solară originară din Republica Populară Chineză (JO 2014, L 142, p. 1, rectificare în JO 2014, L 253, p. 4)

Dispozitivul

- 1) Anulează Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 470/2014 al Comisiei din 13 mai 2014 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile de sticlă solară originară din Republica Populară Chineză.
- 2) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd, cu excluderea celor care au legătură cu intervenția.
- 3) GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Xinyi PV Products (Anhui) Holdings în legătură cu intervenția sa.

⁽¹⁾ JO C 372, 20.10.2014.

Hotărârea Tribunalului din 24 septembrie 2019 – Luxemburg și Fiat Chrysler Finance Europe/Comisia**(Cauzele T-755/15 și T-759/15) ⁽¹⁾****(„Ajutoare de stat – Ajutor pus în aplicare de Luxemburg – Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața internă și ilegal și prin care se dispune recuperarea sa – Decizie anticipativă (tax ruling) – Avantaj – Principiul concurenței depline – Caracter selectiv – Prezumție – Restrângere a concurenței – Recuperare”)**

(2019/C 413/46)

Limbile de procedură: franceza și engleza

Părțile

Reclamant în cauza T-755/15: Marele Ducat al Luxemburgului (reprezentanți: inițial D. Holderer și T. Uri, ulterior T. Uri, agenți, asistați inițial de D. Waelbroeck, de S. Naudin și de A. Steichen, ulterior de D. Waelbroeck și de A. Steichen, avocați)

Reclamantă în cauza T-759/15: Fiat Chrysler Finance Europe (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentanți: J. Rodríguez, solicitor, G. Maisto și M. Engel, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: P.-J. Loewenthal și B. Stromsky, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamanților: Irlanda (reprezentanți în cauza T-755/15: inițial E. Creedon, G. Hodge și A. Joyce, ulterior G. Hodge, M. Browne și A. Joyce și în final A. Joyce și J. Quaney, agenți, asistați de P. Gallagher și de M. Collins, SC, și de B. Doherty și de S. Kingston, barristers, precum și, în cauza T-759/15: inițial E. Creedon, G. Hodge, K. Duggan și A. Joyce, ulterior G. Hodge, K. Duggan, M. Browne și A. Joyce și în final A. Joyce și J. Quaney, agenți, asistați de M. Collins și de P. Gallagher, SC, și de S. Kingston și de B. Doherty, barristers)

Obiectul

Cereri întemeiate pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei (UE) 2016/2326 a Comisiei din 21 octombrie 2015 privind ajutorul de stat SA.38375 (2014/C ex 2014/NN) pus în aplicare de Luxemburg în favoarea Fiat (JO 2016, L 351, p. 1)

Dispozitivul

- 1) *Conexează cauzele T-755/15 și T-759/15 în vederea pronunțării hotărârii.*
- 2) *Respinge acțiunile.*
- 3) *Marele Ducat al Luxemburgului suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Comisia Europeană în cauza T-755/15.*
- 4) *Fiat Chrysler Finance Europe suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Comisie în cauza T-759/15.*
- 5) *Irlanda suportă propriile cheltuieli de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 59, 15.2.2016.

Hotărârea Tribunalului din 24 septembrie 2019 – Țările de Jos și alții/Comisia**(Cauzele T-760/15 și T-636/16) ⁽¹⁾**

(„Ajutoare de stat – Ajutor pus în aplicare de Țările de Jos – Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața internă și ilegal și prin care se dispune recuperarea sa – Decizie fiscală anticipată (tax ruling) – Prețuri de transfer – Calcularea bazei de impozitare – Principiul concurenței depline – Avantaj – Sistem de referință – Autonomie fiscală și procedurală a statelor membre”)

(2019/C 413/47)

Limbi de procedură: neerlandeza și engleza

Părțile

Reclamant în cauza T-760/15: Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: inițial M. Bulterman, B. Koopman, M. de Ree și M. Noort, ulterior M. Bulterman, M. de Ree și M. Noort, agenți)

Reclamante în cauza T-636/16: Starbucks Corp. (Seattle, Washington, Statele Unite), Starbucks Manufacturing Emea BV (Amsterdam, Țările de Jos) (reprezentanți: S. Verschuur, M. Petite și M. Stroungi, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți în cauza T-760/15: inițial P-J. Loewenthal și B. Stromsky, ulterior P-J. Loewenthal și F. Tomat, agenți, precum și, în cauza T-636/16: P-J. Loewenthal și F. Tomat, agenți)

Interveniente în susținerea reclamantei în cauza T-760/15: Irlanda (reprezentanți: inițial E. Creedon, G. Hodge, K. Duggan și A. Joyce, ulterior G. Hodge, A. Joyce, K. Duggan, M. Browne și J. Quaney, agenți, asistați de M. Collins și de P. Gallagher, SC, și de B. Doherty și de S. Kingston, barristers)

Obiectul

Cereri întemeiate pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei (UE) 2017/502 a Comisiei din 21 octombrie 2015 privind ajutorul de stat SA.38374 (2014/C ex 2014/NN) pus în aplicare de către Regatul Țărilor de Jos în favoarea Starbucks (JO 2017, L 83, p. 38)

Dispozitivul

- 1) *Conexează cauzele T-760/15 și T-636/16 în vederea pronunțării prezentei hotărâri.*
- 2) *Anulează Decizia (UE) 2017/502 a Comisiei din 21 octombrie 2015 privind ajutorul de stat SA.38374 (2014/C ex 2014/NN) pus în aplicare de către Regatul Țărilor de Jos în favoarea Starbucks.*
- 3) *Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele ale Regatului Țărilor de Jos, ale Starbucks Corp. și ale Starbucks Manufacturing Emea BV.*
- 4) *Irlanda suportă propriile cheltuieli de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 59, 15.2.2016.

Hotărârea Tribunalului din 24 septembrie 2019 – HSBC Holdings și alții/Comisia(Cauza T-105/17) ⁽¹⁾

(„Concurență – Înțelegeri – Sectorul instrumentelor financiare derivate pe rata dobânzii în euro – Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE – Manipularea ratelor de referință interbancare Euribor – Schimb de informații confidențiale – Restrângere a concurenței prin obiect – Încălcare unică și continuă – Amenzi – Quantum de bază – Valoarea vânzărilor – Articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 – Obligația de motivare”)

(2019/C 413/48)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: HSBC Holdings plc (Londra, Regatul Unit) HSBC Bank plc (Londra), HSBC France (Paris, Franța) (reprezentanți: K. Bacon, QC, D. Bailey, barrister, M. Simpson, solicitor, și Y. Anselin și C. Angeli, avocats)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Farley, B. Mongin și F. van Schaik, agenți, asistați de B. Lask, barrister)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită, pe de o parte, anularea în parte a Deciziei C(2016) 8530 final a Comisiei din 7 decembrie 2016 referitoare la o procedură inițiată în temeiul articolului 101 TFUE și al articolului 53 din Acordul privind SEE (Cazul AT.39914 – Instrumente financiare derivate pe rata dobânzii în euro) și, pe de altă parte, reformarea cuantumului amenzii aplicate reclamantelor

Dispozitivul

- 1) Anulează articolul 2 litera (b) din Decizia C(2016) 8530 final a Comisiei din 7 decembrie 2016 privind o procedură inițiată în temeiul articolului 101 TFUE și al articolului 53 din Acordul privind SEE (Cazul AT.39914 – Instrumente financiare derivate pe rata dobânzii în euro).
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc și HSBC France suportă propriile cheltuieli de judecată.
- 4) Obligă Comisia Europeană să suporte propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 112, 10.4.2017.

Hotărârea Tribunalului din 20 septembrie 2019 – FVE Holyšov I și alții/Comisia(Cauza T-217/17) ⁽¹⁾

(„Ajutoare de stat – Piața energiei electrice produse din surse regenerabile – Măsuri prin care se stabilește un preț minim de răscumpărare a energiei electrice produse din surse regenerabile sau prin care se acordă o primă producătorilor de asemenea energie electrică – Modificare a măsurilor inițiale – Decizie prin care ajutorul este declarat compatibil cu piața internă la sfârșitul fazei preliminară de examinare – Articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE – Beneficiari ai ajutorului și acționari ai beneficiarilor – Încredere legitimă – Resurse de stat – Competența Comisiei de a examina compatibilitatea măsurilor cu alte dispoziții de drept al Uniunii decât cele proprii ajutoarelor de stat”)

(2019/C 413/49)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: FVE Holyšov I s. r. o. (Praga, Republica Cehă) și alți 27 de reclamanți ale căror nume figurează în anexa la hotărâre (reprezentanți: A. Reuter, H. Wendt, C. Bürger, T. Christner, W. Schumacher, A. Compes și T. Herbold, avocats)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Armati, P. Němečková și T. Maxian Rusche, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtei: Republica Cehă (reprezentanți: M. Smolek, J. Vlácil, T. Müller, O. Serdula și L. Dvořáková, agenți), Regatul Spaniei (reprezentanți: inițial A. Gavela Llopis, ulterior A. Rubio González și S. Centeno Huerta, agenți), Republica Cipru (reprezentanți: E. Symeonidou și E. Zachariadou, agenți), Republica Slovacă (reprezentanți: B. Ricziová și M. Kianička, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, prin care se solicită anularea în parte a Deciziei C(2016) 7827 final a Comisiei din 28 noiembrie 2016 privind ajutorul de stat SA.40171 (2015/NN) privind promovarea producției de energie electrică din surse regenerabile, un rezumat al acesteia fiind publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (JO 2017, C 69, p. 2).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) FVE Holyšov I s. r. o. și ceilalți reclamanți ale căror nume figurează în anexă suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Comisia Europeană.
- 3) Republica Cehă, Regatul Spaniei, Republica Cipru și Republica Slovacă suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 202, 26.6.2017.

Hotărârea Tribunalului din 24 septembrie 2019 – România/Comisia

(Cauza T-391/17) ⁽¹⁾

(„Drept instituțional – Inițiativă cetățenească europeană – Protecția minorităților naționale și lingvistice – Consolidarea diversității culturale și lingvistice – Înregistrare parțială – Principiul atribuirii – Absența unei necompetențe legislative vădite a Comisiei – Obligația de motivare – Articolul 5 alineatul (2) TUE – Articolul 4 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 211/2011 – Articolul 296 TFUE”)

(2019/C 413/50)

Limba de procedură: româna

Părțile

Reclamantă: România (reprezentanți: inițial R. Radu, C.-M. Florescu, E. Gane și L. Lițu, ulterior C.-M. Florescu, E. Gane, L. Lițu și C.-R. Canțâr, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: H. Krämer, L. Radu Bouyon și H. Stancu, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Ungaria (reprezentanți: M. Fehér, G. Koós și G. Tornyai, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, prin care se solicită anularea Deciziei (UE) 2017/652 a Comisiei din 29 martie 2017 privind propunerea de inițiativă cetățenească intitulată „Minority SafePack – One million signatures for diversity in Europe” (JO 2017, L 92, p. 100)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) România suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană, inclusiv cheltuielile de judecată aferente procedurii privind măsurile provizorii.
- 3) Ungaria suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 269, 14.8.2017.

Hotărârea Tribunalului din 24 septembrie 2019 – Printeos și alții/Comisia(Cauza T-466/17) ⁽¹⁾

(„Concurență – Înțelegeri – Piața plicurilor simple/standard și a plicurilor special imprimate – Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 101 TFUE – Anulare în parte pentru încălcarea obligației de motivare – Decizie de modificare – Procedură de tranzacție – Amenzi – Quantum de bază – Adaptare excepțională – Plafon de 10 % din cifra de afaceri globală – Articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 – Principiul ne bis in idem – Securitate juridică – Încredere legitimă – Egalitate de tratament – Cumul de sancțiuni – Proporționalitate – Echitate – Competență de fond”)

(2019/C 413/51)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamante: Printeos, SA (Alcalá de Henares, Spania), Printeos Cartera Industrial, SL (Alcalá de Henares), Tompla Scandinavia AB (Stoc-holm, Suedia), Tompla France (Fleury-Mérogis, Franța), Tompla Druckerzeugnisse Vertriebs GmbH (Leonberg, Germania) (reprezen-tanți: H. Brokelmann și P. Martínez-Lage Sobredo, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Castilla Contreras, F. Jimeno Fernández și C. Urraca Caviedes, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită, cu titlu principal, anularea în parte a Deciziei C(2017) 4112 final a Comi-siei din 16 iunie 2017 de modificare a Deciziei C(2014) 9295 final [din 10 decembrie 2014] privind o procedură inițiată în temeiul articolului 101 [TFUE] și al articolului 53 din Acordul privind SEE (AT.39780 – Plicuri) și, cu titlu subsidiar, reducerea cuantumului amenzii aplicate reclamantelor

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 318, 25.9.2017.

Hotărârea Tribunalului din 24 septembrie 2019 – US/BCE(Cauza T-780/17) ⁽¹⁾

(„Funcție publică – Personalul BCE – Raport de evaluare 2016 – Exercițiul de revizuire anuală a salariilor și a primelor – Refuz de recalificare a unui contract pe perioadă determinată în contract pe perioadă nedeterminată – Obligația de motivare – Eroare vădită de apreciere”)

(2019/C 413/52)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: US (reprezentanți: L. Levi și A. Blot, avocați)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană (reprezentanți: F. von Lindeiner și M. Rötting, agenți, asistați de B. Wagenbaur, avocat)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE și pe articolul 50a din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, având ca obiect, pe de o parte, anularea raportului de evaluare 2016 a reclamantului și a deciziei referitoare la exercițiul de revizuire anuală a salariilor și a primelor pentru anul 2016 și, pe de altă parte, repararea prejudiciului pe care reclamantul pretinde că l-ar fi suferit ca urmare a acestor acte.

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea.*
- 2) *Îl obligă pe US la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 52, 12.2.2018.

Hotărârea Tribunalului din 24 septembrie 2019 – *Crédit mutuel Arkéa/EUIPO – Confédération nationale du Crédit mutuel (Crédit Mutuel)*

(Cauza T-13/18) (¹)

(„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene verbală *Crédit Mutuel* – Motiv absolut de refuz – Caracter descriptiv – Lipsa caracterului distinctiv – Caracter distinctiv dobândit prin utilizare – Acțiune incidentă – Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Articolul 59 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) din Regulamentul 2017/1001)

(2019/C 413/53)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: *Crédit mutuel Arkéa* (Le Relecq Kerhuon, Franța) (reprezentanți: A. Casalonga, L. Codevelle și C. Bercial Arias, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Hanf, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: *Confédération nationale du Crédit mutuel* (Paris, Franța) (reprezentanți: B. Moreau-Margotin și M. Merli, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 8 noiembrie 2017 (cauza R 724/2016-5) privind o procedură de declarare a nulității între *Crédit Mutuel Arkéa* și *Confédération nationale du Crédit mutuel*

Dispozitivul

- 1) *Anulează Decizia Camerei a cincea de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 8 noiembrie 2017 (cauza R 724/2016-5) în măsura în care aceasta a concluzionat că marca contestată a dobândit un caracter distinctiv prin utilizare pentru produsele și serviciile pentru care era descriptivă și nedistinctivă.*

- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Respinge acțiunea incidentă.
- 4) *Crédit Mutuel Arkéa* suportă o treime din propriile cheltuieli de judecată și o treime din cheltuielile de judecată efectuate de EUIPO și de *Confédération nationale du Crédit mutuel* legate de acțiunea principală.
- 5) EUIPO suportă două treimi din propriile cheltuieli de judecată și două treimi din cheltuielile de judecată efectuate de reclamantă legate de acțiunea principală.
- 6) *Confédération nationale du Crédit mutuel* suportă două treimi din propriile cheltuieli de judecată legate de acțiunea principală, precum și cheltuielile de judecată legate de acțiunea incidentă.

(¹) JO C 94, 12.3.2018.

Hotărârea Tribunalului din 24 septembrie 2019 – VF/BCE

(Cauza T-39/18) (¹)

(„Funcție publică – Personalul BCE – Raport de evaluare a reclamantului – Exercițiul de revizuire anuală a salariilor și a primelor – Refuz de recalificare a unui contract pe perioadă determinată în contract pe perioadă nedeterminată – Obligația de motivare – Eroare vădită de apreciere – Principiul bunei administrări”)

(2019/C 413/54)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: VF (reprezentanți: L. Levi și A. Blot, avocați)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană (reprezentanți: F. von Lindeiner și D. Camilleri Podestà, agenți, asistați de B. Wägenbaur, avocat)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE și pe articolul 50a din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene având ca obiect în esență, pe de o parte, anularea, în primul rând, a deciziei referitoare la exercițiul de revizuire anuală a salariilor și a primelor pentru anul 2016 și, în al doilea rând, a deciziei de a nu recalifica contractul pe perioadă determinată al reclamantului în contract pe perioadă nedeterminată și, pe de altă parte, repararea prejudiciului pe care reclamantul pretinde că l-ar fi suferit ca urmare a acestor acte

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îl obligă pe VF la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 112, 26.3.2018.

Hotărârea Tribunalului din 24 septembrie 2019 – Fränkischer Weinbauverband/EUIPO (Forma unei sticle elipsoidale)**(Cauza T-68/18) ⁽¹⁾****(„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene tridimensionale – Forma unei sticle elipsoidale bombate, aplatizată în față și în spate – Motiv absolut de refuz – Lipsa caracterului distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”)**

(2019/C 413/55)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Fränkischer Weinbauverband eV (Würzburg, Germania) (reprezentanți: L. Petri și M. Gilch, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: W. Schramek, M. Fischer și D. Walicka, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 4 decembrie 2017 (cauza R 413/2017-4) privind o cerere de înregistrare ca marcă a Uniunii Europene a unui semn tridimensional constituit din forma unei sticle elipsoidale bombate, aplatizată în față și în spate.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Fränkischer Weinbauverband eV la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 112, 26.3.2018.

Hotărârea Tribunalului din 24 septembrie 2019 – Piaggio & C./EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group (Moped)**(Cauza T-219/18) ⁽¹⁾****(„Desen sau model industrial comunitar – Procedură de declarare a nulității – Desen sau model industrial comunitar înregistrat care reprezintă un moped – Desen sau model industrial comunitar anterior – Cauză de nulitate – Caracter individual – Impresie globală diferită – Utilizator avizat – Articolul 6 și articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 – Interpretare conformă a articolului 6 din Regulamentul nr. 6/2002 – Lipsa utilizării unei mărci naționale tridimensionale anterioare neînregistrate în desenul sau modelul industrial înregistrat – Articolul 25 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul nr. 6/2002 – Lipsa utilizării neautorizate a unei opere protejate de legislația în domeniul dreptului de autor dintr-un stat membru în desenul sau modelul industrial înregistrat – Articolul 25 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul nr. 6/2002”)**

(2019/C 413/56)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Piaggio & C. SpA (Pontedera, Italia) (reprezentanți: F. Jacobacci, B. La Tella și B. Lucchetti, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: L. Rampini și J. Crespo Carrillo, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Zhejiang Zhongneng Industry Group Co. Ltd (Taizhou City, China) (reprezentanți: M. Spolidoro, M. Gurrado, S. Vereá și M. Balestrieri, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a treia de recurs a EUIPO din 19 ianuarie 2018 (cauza R 1496/2015-3) privind o procedură de declarare a nulității între Piaggio & C. și Zhejiang Zhongneng Industry Group

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea.*
- 2) *Obligă Piaggio & C. SpA la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 182, 28.5.2018.

Hotărârea Tribunalului din 24 septembrie 2019 – US/BCE

(Cauza T-255/18) (¹)

(„Funcție publică – Personalul BCE – Contract pe perioadă determinată – Refuz de recalificare a unui contract pe perioadă determinată în contract pe perioadă nedeterminată – Obligația de motivare – Eroare vădită de apreciere”)

(2019/C 413/57)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: US (reprezentanți: L. Levi și A. Blot, avocați)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană (reprezentanți: F. von Lindeiner și M. Rötting, agenți, asistați de B. Wägenbaur, avocat)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE și pe articolul 50a din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene având ca obiect, pe de o parte, anularea deciziei BCE de a nu recalifica contractul reclamantului în contract pe perioada nedeterminată și, pe de altă parte, repararea prejudiciului pe care reclamantul pretinde că l-ar fi suferit ca urmare a acestei decizii.

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea.*
- 2) *Îl obligă pe US la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 231, 2.7.2018.

Hotărârea Tribunalului din 24 septembrie 2019 – Volvo Trademark/EUIPO– Paalupaikka (V V-WHEELS)**(Cauza T-356/18) ⁽¹⁾****(„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative V V WHEELS – Mărci ale Uniunii Europene, naționale și neînregistrate figurative anterioare VOLVO – Motiv relativ de refuz – Similitudine a semnelor – Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/1001”)**

(2019/C 413/58)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Volvo Trademark Holding AB (Göteborg, Suedia) (reprezentați: T. Dolde, avocat, și M. Hawkins, solicitor)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentați: S. Bonne și H. O'Neill, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Paalupaikka Oy (Iisalmi, Finlanda)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 21 martie 2018 (cauza R 1852/2017-4), privind o procedură de opoziție între Volvo Trademark Holding și Paalupaikka

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 21 martie 2018 (cauza R 1852/2017-4).
- 2) Obligă EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor de judecată indispensabile efectuate de Volvo Trademark Holding AB în legătură cu procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO.

⁽¹⁾ JO C 268, 30.7.2018.

Hotărârea Tribunalului din 20 septembrie 2019 – Multifit/EUIPO (real nature)**(Cauza T-458/18) ⁽¹⁾****(„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale real nature – Motive absolute de refuz – Caracter descriptiv – Lipsa caracterului distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001”)**

(2019/C 413/59)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Multifit Tiernahrungs GmbH (Krefeld, Germania) (reprezentați: N. Weber și P. Gentili, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentați: D. Walicka și M. Fischer, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 28 mai 2018 (cauza R 2650/2017-2) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal real nature ca marcă a Uniunii Europene.

Dispozitivul

- 1) *Anulează Decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 28 mai 2018 (cauza R 2650/2017-2) în măsura în care prin aceasta s-a refuzat înregistrarea ca marcă a Uniunii Europene a semmului verbal real nature pentru serviciile „publicitate; marketing; consiliere organizațională și profesională pentru francizare; intermediere de know-how economic (francizare)” care fac parte din clasa 35 în sensul Aranjamentului de la Nisa din 15 iunie 1957 privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor, cu modificările și revizuirile ulterioare.*
- 2) *Respinge în rest acțiunea.*
- 3) *Multifit Tiernahrungs GmbH suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și două treimi din cheltuielile de judecată efectuate de EUIPO. Acesta din urmă suportă o treime din propriile cheltuieli de judecată.*

(¹) JO C 319, 10.9.2018.

Hotărârea Tribunalului din 24 septembrie 2019 – Zhadanov/EUIPO (Scanner Pro)

(Cauza T-492/18) (¹)

(„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Scanner Pro – Motiv absolut de refuz – Lipsa caracterului distinctiv dobândit prin utilizare – Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001”)

(2019/C 413/60)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Igor Zhadanov (Odessa, Ucraina) (reprezentant: P. Olson, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentați: G. Sakalaitė-Orlovskienė, S. Palmero Cabezas și H. O'Neill, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 6 iunie 2018 (cauza R 1812/2017-2) privind o cerere de înregistrare a semmului verbal Scanner Pro ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îl obligă pe domnul Igor Zhadanov la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 352, 1.10.2018.

Hotărârea Tribunalului din 24 septembrie 2019 – Franța/Comisia

(Cauza T-507/18) (¹)

(„FEAGA și Feader – Cheltuieli excluse de la finanțare – Cheltuieli efectuate de Franța în cadrul Programului de opțiuni specifice pentru zonele îndepărtate și insulare (POSEI) – Contabilizarea inexactă pentru anumite transporturi de banane (exercițiile financiare 2013 - 2016) – Corecție financiară forfetară”)

(2019/C 413/61)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Republica Franceză (reprezentanți: F. Alabrune, D. Colas, S. Horrenberger, A.-L. Desjonquères, A. Alidière și C. Mosser, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Lewis și J. Aquilina, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE având ca obiect anularea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2018/873 a Comisiei din 13 iunie 2018 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO 2018, L 152, p. 29), în măsura în care s-a aplicat o corecție financiară de 5 % Republicii Franceze, echivalentă unei sume totale de 1 945 435,39 euro, în ceea ce privește măsurile intitulate „Alte ajutoare directe – POSEI” pentru motivul unei „[c]ontabilizări inexacte pentru anumite transporturi de banane” pentru exercițiile financiare 2013 - 2016.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Republica Franceză la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 392, 29.10.2018.

Hotărârea Tribunalului din 20 septembrie 2019 – Reaktor Group/EUIPO (REAKTOR)**(Cauza T-650/18) ⁽¹⁾**

(„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale REAKTOR – Motive absolute de refuz – Lipsa caracterului descriptiv – Caracter distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Raport direct și concret cu produsele și serviciile vizate în cererea de înregistrare a mărcii”)

(2019/C 413/62)

Limba de procedură: finlandeza

Părțile

Reclamantă: Reaktor Group Oy (Helsinki, Finlanda) (reprezentant: L. Laaksonen, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: K. Kompari, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 27 august 2018 (cauza R 2626/2017-2) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal REAKTOR ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) *Anulează Decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 27 august 2018 (cauza R 2626/2017-2), în măsura în care, prin aceasta, camera de recurs a respins calea de atac formulată de reclamantă în temeiul articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul 2017/1001.*
- 2) *Obligă EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor indispensabile efectuate de Reaktor Group Oy în legătură cu procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO.*

⁽¹⁾ JO C 16, 14.1.2019.

Ordonanța Tribunalului din 20 septembrie 2019 – von Blumenthal și alții/BEI**(Cauza T-553/16) ⁽¹⁾**

(„Funcție publică – Personalul BEI – Remunerație – Ajustare anuală a baremului salariilor de bază – Metodă de calcul – Dispariția obiectului litigiului – Nepronunțare asupra fondului”)

(2019/C 413/63)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Henry von Blumenthal (Bergem, Luxemburg) și ceilalți 369 de reclamanți ale căror nume figurează în anexa la ordonanță (reprezentant: L. Levi, avocat)

Pârâtă: Banca Europeană de Investiții (reprezentanți: T. Gilliams, G. Faedo și J. Klein, agenți, asistați de A. Dal Ferro, avocat)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE și pe articolul 50a din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, având ca obiect, pe de o parte, anularea deciziilor cuprinse în fișele de salariu din februarie 2015 și din lunile ulterioare prin care reclamanților li se aplică decizia Consiliului de administrație al BEI din 16 decembrie 2014 și decizia Comitetului de direcție al BEI din 4 februarie 2015, precum și articolul publicat on-line la 6 februarie 2015 și nota de informare din 10 februarie 2015 prin care personalul este informat cu privire la adoptarea acestei din urmă decizii și, pe de altă parte, repararea prejudiciului material și moral pe care reclamanții pretind că l-ar fi suferit.

Dispozitivul

- 1) *Ia act de desistarea domnului Dominique Courbin.*
- 2) *Constată că nu mai este necesară pronunțarea asupra acțiunii domnului Henry von Blumenthal și a celorlalți reclamanți, alții decât domnul Courbin, ale căror nume figurează în anexă.*
- 3) *Obligă Banca Europeană de Investiții (BEI) la plata cheltuielilor de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 279, 24.8.2015 (cauză înregistrată inițial la Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene sub numărul F-78/15 și transferată la Tribunalul Uniunii Europene la 1.9.2016).

Ordonanța Tribunalului din 24 septembrie 2019 – TrekStor/EUIPO – Beats Electronics (i.Beat jump)

(Cauza T-746/17) ⁽¹⁾

(„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de decădere – Retragerea cererii de decădere – Nepronunțare asupra fondului – Articolul 137 din Regulamentul de procedură al Tribunalului – Taxe judiciare evitabile – Articolul 139 litera (a) din Regulamentul de procedură al Tribunalului”)

(2019/C 413/64)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: TrekStor Ltd (Hong-Kong, China) (reprezentanți: O. Spieker, M. Alber și A. Schönfleisch, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: E. Markakis și D. Walicka, ulterior E. Markakis, A. Söder și H. O'Neill)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului: Beats Electronics LLC (Culver City, California, Statele Unite) (reprezentanți: M. Petersenn, avocat, și I. Fowler, solicitor)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 12 septembrie 2017 (cauza R 2236/2016-4) privind o procedură de decădere între Beats Electronics și TrekStor

Dispozitivul

- 1) *Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.*
- 2) *TrekStor Ltd și Beats Electronics LLC suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și, fiecare, jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).*
- 3) *Obligă TrekStor Ltd și Beats Electronics la plata, fiecare, către Tribunal a sumei de 2 500 de euro în temeiul articolului 139 litera (a) din Regulamentul de procedură al acestuia.*

(¹) JO C 32, 29.1.2018.

Ordonanța Tribunalului din 24 septembrie 2019 – TrekStor și Beats Electronics/EUIPO – Beats Electronics și TrekStor (iBeat)

(Cauzele conexe T-748/17 și T-770/17) (¹)

(„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de decădere – Retragerea cererii de decădere – Nepronunțare asupra fondului – Articolul 137 din Regulamentul de procedură al Tribunalului – Taxe judiciare evitabile – Articolul 139 litera (a) din Regulamentul de procedură al Tribunalului”)

(2019/C 413/65)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă în cauza T-748/17: TrekStor Ltd (Hong-Kong, China) (reprezentanți: O. Spieker, M. Alber și A. Schönfleisch, avocați)

Reclamantă în cauza T-770/17: Beats Electronics LLC (Culver City, California, Statele Unite) (reprezentanți: M. Petersenn, avocat, și I. Fowler, solicitor)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți în cauza T-748/17: inițial E. Markakis și D. Walicka, ulterior E. Markakis, A. Söder și H. O'Neill, agenți, și în cauza T-770/17: inițial A. Söder și D. Walicka, ulterior A. Söder și K. Markakis și H. O'Neill, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului în cauza T-748/17: Beats Electronics LLC (Culver City, California, Statele Unite) (reprezentanți: M. Petersenn, avocat, și I. Fowler, solicitor)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului în cauza T-770/17: TrekStor Ltd (Hong-Kong, China) (reprezentanți: O. Spieker, M. Alber și A. Schönfleisch, avocați)

Obiectul

Acțiuni formulate împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 12 septembrie 2017 (cauzele conexe R 2175/2016-4 și R 2213/2016-4) privind o procedură de decădere între Beats Electronics și TrekStor

Dispozitivul

- 1) *Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.*
- 2) *TrekStor Ltd și Beats Electronics LLC suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și, fiecare, jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).*

(¹) JO C 22, 22.1.2018.

Ordonanța Tribunalului din 24 septembrie 2019 – TrekStor/EUIPO – Beats Electronics (i.Beat jess)

(Cauza T-749/17) (¹)

(„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de decădere – Retragerea cererii de decădere – Nepronunțare asupra fondului – Articolul 137 din Regulamentul de procedură al Tribunalului – Taxe judiciare evitabile – Articolul 139 litera (a) din Regulamentul de procedură al Tribunalului”)

(2019/C 413/66)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: TrekStor Ltd (Hong-Kong, China) (reprezentanți: O. Spieker, M. Alber și A. Schönfleisch, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: inițial E. Markakis și D. Walicka, ulterior E. Markakis, A. Söder și H. O'Neill, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului: Beats Electronics LLC (Culver City, California, Statele Unite) (reprezentanți: M. Petersenn, avocat, și I. Fowler, solicitor)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 12 septembrie 2017 (cauza R 2236/2016-4) privind o procedură de decădere între Beats Electronics și TrekStor

Dispozitivul

- 1) *Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.*
- 2) *TrekStor Ltd și Beats Electronics LLC suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și, fiecare, jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).*
- 3) *Obligă TrekStor Ltd și Beats Electronics la plata, fiecare, către Tribunal a sumei de 2 500 de euro în temeiul articolului 139 litera (a) din Regulamentul de procedură al acestuia.*

(¹) JO C 22, 22.1.2018.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 13 septembrie 2019 – Scandlines Danmark și Scandlines Deutschland/Comisia**(Cauza T-566/19 R)****(„Cerere de măsuri provizorii – Ajutor de stat – Prorogare a termenului – Lipsa unui interes”)**

(2019/C 413/67)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Scandlines Danmark ApS (Copenhaga, Danemarca), Scandlines Deutschland (Hamburg, Germania) (reprezentant: L. Sandberg-Mørch, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențați: C. Georgieva-Kecsmar și S. Noë, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolele 278 și 279 TFUE de suspendare a procedurii oficiale de investigare în cazul privind ajutorul de stat SA.39078 (2019/C) (ex 2014/N) – Danemarca – Finanțarea proiectului privind legătura fixă peste strâmtoarea Fehmarn (JO 2019, C 226, p. 5)

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Cererile privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Acțiune introdusă la 10 septembrie 2019 – ENIL Brussels Office și alții/Comisia**(Cauza T-613/19)**

(2019/C 413/68)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: European Network on Independent Living Brussels Office (ENIL Brussels Office) (Bruxelles, Belgia), Validity Foundation (Budapesta, Ungaria), Center for Independent Living - Sofia (Sofia, Bulgaria) (reprezențați: B. Van Vooren și Ł. Gorywoda, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea unui act al Comisiei Europene prin care se refuză întreruperea termenelor de plată sau suspendarea plăților asociate cu cererea de propuneri BG16RFOP001-5 002 „Sprijin pentru dezinstituționalizarea serviciilor pentru persoanele în vârstă și pentru persoanele cu dizabilități” în cadrul axei prioritare 5 „Infrastructuri sociale regionale” a Programului operațional „Regiuni în dezvoltare”;

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că normele privind contestarea unui act nelegal al instituțiilor UE sunt discriminatorii pe motive de handicap coroborate cu dreptul fundamental la o protecție jurisdicțională efectivă.
 - Reclamantele susțin că Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap prevede o acțiune a unui terț și că reclamantele sunt suficient de reprezentative pentru a introduce o acțiune pentru apărarea persoanelor care nu se pot apăra singure împotriva discriminării care rezultă din decizia Comisiei de a nu întrerupe termenele de plată sau de a nu suspenda plățile asociate cu cererea de propuneri în cauză.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că actul atacat afectează situația juridică a unui grup clar identificat de persoane care nu pot să se reprezinte singure în fața unei instanțe. Acest motiv se împarte în următoarele două aspecte:
 - Actul atacat privește în mod direct și individual un grup închis de 1 020 de persoane cu dizabilități aflate în Bulgaria;
 - Respectivul grup de persoane nu se poate reprezenta singur în fața unei instanțe.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că, prin adoptarea actului atacat, pârâta nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin, în primul rând, în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1303/2013⁽¹⁾ și, în al doilea rând, în temeiul Convenției Organizației Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap și al Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

(¹) Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime (JO 2013, L 347, p. 320).

Acțiune introdusă la 26 septembrie 2019 – Nike European Operations Netherlands și Converse Netherlands/Comisia

(Cauza T-648/19)

(2019/C 413/69)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Nike European Operations Netherlands (Hilversum, Țările de Jos) și Converse Netherlands (Amsterdam, Țările de Jos) (reprezitanți: R. Martens și D. Colgan, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea, în întregime, a deciziei de deschidere atacate, și anume Decizia Comisiei din 10 ianuarie 2019 de a iniția procedura oficială de investigare în cazul privind ajutorul de stat SA.51284 (2018/NN) – Țările de Jos – Posibil ajutor de stat în favoarea Nike⁽¹⁾; și

— obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) și a articolului 108 alineatul (2) TFUE, a articolului 1 litera (d), a articolului 1 litera (e) și a articolului 6 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 ⁽¹⁾ de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 TFUE, a articolului 41 alineatul (1) și a articolului 41 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, a principiului bunei administrări și a principiului egalității de tratament, prin săvârșirea unei erori de drept în evaluarea preliminară a caracterului de ajutor al măsurilor în litigiu.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1), a articolului 108 alineatul (2) și a articolului 296 alineatul (2) TFUE, a articolului 41 alineatul (1) și a articolului 41 alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și a articolului 6 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 TFUE, întrucât nu a furnizat suficiente motive pentru a considera că măsurile în litigiu îndeplinesc toate elementele unui ajutor de stat, în special de ce acestea ar trebui considerate selective.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 296 alineatul (2) TFUE, a articolului 41 alineatul (1) și a articolului 41 alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și a articolului 6 alineatul (1) și a articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 TFUE, întrucât a inițiat o procedură oficială de investigare și nu a motivat suficient existența unui ajutor de stat, în măsura în care nu existau dificultăți pentru a continua investigația preliminară.

⁽¹⁾ JO 2019, C 226, p. 31.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO 2015, L 248, p. 9)

Acțiune introdusă la 30 septembrie 2019 – Hasbro/EUIPO – Kreativni Dogadaji (MONOPOLY)

(Cauza T-663/19)

(2019/C 413/70)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Hasbro, Inc. (Pawtucket, Rhode Island, Statele Unite) (reprezentant: J. Moss, Barrister)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Kreativni Dogadaji d.o.o. (Zagreb, Croația)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „MONOPOLY”, cererea de înregistrare nr. 9 071 961

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 22 iulie 2019 în cauza R 1849/2017-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- neaplicarea corespunzătoare a articolului 59 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea dreptului reclamantei de a fi ascultată.

Acțiune introdusă la 9 octombrie 2019 – Kerry Luxembourg/EUIPO – Ornuu (KERRYMAID)

(Cauza T-693/19)

(2019/C 413/71)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Kerry Luxembourg Sàrl (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentanți: A. von Mühlendahl și H. Hartwig, lawyers)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Ornuu Co-operative Ltd (Dublin, Irlanda)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale „KERRYMAID” – cererea de înregistrare nr. 10 083 251

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 23 iulie 2019 în cauza R 2473/2013-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care calea de atac formulată de reclamantă împotriva deciziei din 22 octombrie 2013 a Diviziei de opoziție în cauza B 1 938 417 a fost respinsă;
- respingerea opoziției formulate de Ornuu Co-operative Ltd împotriva înregistrării mărcii Uniunii Europene KERRYMAID, nr. 10 083 251;

— obligarea EUIPO, precum și a Ornuva Co-operative Ltd dacă intervine în litigiu, la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

— încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 14 octombrie 2019 – Teva Pharmaceutical Industries/EUIPO (Moins de migraine pour vivre mieux)

(Cauza T-696/19)

(2019/C 413/72)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Teva Pharmaceutical Industries Ltd (Ierusalim, Israel) (reprezentanți: J. Bogatz și Y. Stone, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: înregistrarea mărcii Uniunii Europene verbale „Moins de migraine pour vivre mieux” – cererea de înregistrare nr. 17 942 393

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 12 august 2019 în cauza R 778/2019-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivul invocat

încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 14 octombrie 2019 – Teva Pharmaceutical Industries/EUIPO (Weniger Migräne. Mehr vom Leben)**(Cauza T-697/19)**

(2019/C 413/73)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamantă:* Teva Pharmaceutical Industries Ltd (Ierusalim, Israel) (reprezentanți: J. Bogatz și Y. Stone, avocați)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Marca în litigiu:* înregistrarea mărcii Uniunii Europene verbale „Weniger Migräne. Mehr vom Leben” – cererea de înregistrare nr. 17 942 400*Decizia atacată:* Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 12 august 2019 în cauza R 779/2019-5**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivul invocat

încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 15 octombrie 2019 – GV/Comisia**(Cauza T-705/19)**

(2019/C 413/74)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* GV (reprezentant: B.-H. Vincent, avocat)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Concluzii**

Reclamantul solicită Tribunalului:

- judecarea cu prioritate a prezentei cauze;

- anularea Deciziei din 26 iulie 2019 cu numărul R/213/19 prin care cererea sa de asistență a fost respinsă;
- obligarea AIPN să adopte orice măsură de transfer astfel încât să fie îndepărtat din DG EAC, cu menținerea gradului și a localizării efective a postului la Bruxelles pentru a evita orice prejudiciu familial sau privat;
- obligarea Comisiei la plata sumei provizorii de 13 018 de euro cu titlu de daune materiale și la plata sumei de 250 de euro pe zi, începând de la 1 februarie 2018 până la data pronunțării hotărârii care urmează să se pronunțe, cu titlu de daune morale;
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată în conformitate cu Regulamentul de procedură.

Motivul și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 24 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „statutul”), a principiului bunei administrări și a obligației de solitudine. În această privință, reclamantul susține că cererea sa de asistență a fost respinsă de Comisie, că aceasta nu a luat nicio măsură pentru efectuarea unei anchete și că a soluționat cererea sa într-un mod lent, birocratic și inadecvat.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 12a din statut, întrucât Comisia ar fi trebuit să califice drept hărțuire faptele care stau la baza cererii de asistență.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 7 din statut. Reclamantul reproșează Comisiei că nu a respectat echilibrul necesar între interesul serviciului și interesul funcționarului vizat.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe articolul 270 TFUE și pe articolul 91 din statut. În această privință, reclamantul susține că Uniunea are obligația de a repara prejudiciile cauzate personalului său prin orice nelegalitate săvârșită în calitate sa de angajator, fără a fi necesar să se demonstreze existența unei încălcări suficient de grave. Or, potrivit reclamantului, faptele care stau la baza cererii de asistență sunt nelegalități săvârșite în calitate de angajator și obligă, așadar, Uniunea să repare prejudiciile materiale și nepatrimoniale, și anume cheltuielile efectuate cu asistența medicală și juridică, precum și suferința cauzată în perioada în litigiu.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, pentru motivul că procedurile referitoare la o cerere de transfer necesită, prin natura lor, o decizie rapidă.

Acțiune introdusă la 16 octombrie 2019 – FF&GB/EUIPO (ONE-OFF)

(Cauza T-707/19)

(2019/C 413/75)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: FF&GB Srl (Mantova, Italia) (reprezentant: M. Locatelli, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative ONE-OFF – cererea de înregistrare nr. 17 933 041

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 12 august 2019 în cauza R 239/2019-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- constatarea posibilității de înregistrare a mărcii ONE-OFF ca marcă a Uniunii Europene pentru produse din clasele 18 și 25, astfel cum au fost menționate în cererea de înregistrare nr. 017933041;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată în prezenta procedură.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) și a alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea principiului coerenței și a egalității de tratament.

Acțiune introdusă la 21 octombrie 2019 – GW/Curtea de Conturi

(Cauza T-709/19)

(2019/C 413/76)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: GW (reprezentant: J.-N. Louis, avocat)

Pârâtă: Curtea de Conturi Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei din 22 mai 2019 a Curții de Conturi Europene prin care s-a respins cererea de sesizare a comisiei de invaliditate pentru constatarea evoluției stării sale de sănătate și pentru stabilirea modalităților controalelor medicale după invaliditate;
- obligarea Curții de Conturi la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 15 din anexa VIII la Statutul funcționarilor Uniunii Europene, pentru motivul că acest articol prevede doar posibilitatea, iar nu obligația instituției de examinare periodică a funcționarului care beneficiază de o alocație de invaliditate în vederea asigurării faptului că îndeplinește încă condițiile impuse pentru a beneficia de această alocație.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea hotărârii nr. 273/15 din 25 februarie 2016 a colegiului șefilor de servicii administrative referitoare la controlul medical după stabilirea invalidității, în măsura în care aceasta prevede că medicul instituției poate, cu titlu excepțional, să accepte un raport efectuat de medicul curant sau să suspende controlul dacă natura condiției care a determinat invaliditatea nu justifică un control care să vizeze evaluarea posibilității unei reluări a muncii.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de solitudine. Reclamanta susține în această privință că instituția era ținută să ia în considerare avizele medicului curant și ale medicului consultant din 23 și 24 august 2017, al psihologului din 26 septembrie 2019 și al medicului curant din 11 octombrie 2019.

Acțiune introdusă la 18 octombrie 2019 – Ashworth/Parlamentul

(Cauza T-720/19)

(2019/C 413/77)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Richard Ashworth (Lingfield, Regatul Unit) (reprezentanți: A. Schmitt și A. Waisse, avocați)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

să declare și să hotărască,

- admisibilitatea prezentei acțiuni;
- în măsura în care este necesar, ca măsuri de organizare a procedurii sau ca măsuri de cercetare judecătorească în prezenta cauză, obligarea Parlamentului European la întocmirea avizelor redactate de serviciul juridic al Parlamentului European, care ar fi fost emise la 16 iulie 2018, precum și la 3 decembrie 2018, sub rezerva datei exacte, dar, în orice caz, înainte de adoptarea deciziei luate de Biroul Parlamentului la 10 decembrie 2018 de modificare a Normelor de aplicare a Statutului deputaților în Parlamentul European (2018/C 466/02, Jurnalul Oficial din 28 decembrie 2018, C 466/8);
- anularea deciziei individuale atacate, notificată reclamantului de Unitatea „Remunerație și drepturi sociale ale deputaților” din cadrul Direcției Generale Finanțe a Parlamentului European în cursul lunii septembrie a anului 2019, referitoare la drepturile reclamantului la pensia sa suplimentară (facultativă), în temeiul articolului 263 TFUE întrucât această decizie a pus în aplicare prelevarea specială de 5 % din valoarea nominală a pensiei suplimentare (facultative) datorate reclamantului, astfel cum este prevăzut în decizia Biroului din 10 decembrie 2018 menționată mai sus;
- declararea inaplicabilității deciziei adoptate de Biroul Parlamentului la 10 decembrie 2018, menționată mai sus, în temeiul articolului 277 TFUE, în măsura în care aceasta modifică articolul 76 din normele de aplicare a Statutului deputaților în Parlamentul European și în special în măsura în care instituie o prelevare specială de 5 % din valoarea nominală a pensiilor suplimentare (facultative) exigibile începând cu 1 ianuarie 2019;

— obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe necompetența *rationae materiae* a Biroului.

— pe de o parte, decizia Biroului din 10 decembrie 2018 (denumită în continuare „decizia Biroului”) a fost adoptată cu încălcarea Statutului deputaților în Parlamentul European, adoptat prin Decizia 2005/684/CE, Euratom a Parlamentului European din 28 septembrie 2005 (JO 2005, L 262, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 6, p. 28) (denumit în continuare „statutul”). Decizia Biroului este contrară, printre altele, dispozițiilor articolului 27 din statut, care impun păstrarea „drepturilor dobândite” și a „drepturilor viitoare”.

— pe de altă parte, decizia Biroului creează o taxă prin introducerea unei prelevări speciale de 5 % din valoarea nominală a pensiei, deși crearea unei taxe nu este de competența Biroului, potrivit articolului 223 alineatul (2) TFUE.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea normelor fundamentale de procedură.

— pe de o parte, se reproșează Biroului că a adoptat decizia fără a respecta normele impuse la articolul 223 TFUE.

— pe de altă parte, decizia Biroului este insuficient motivată și încalcă astfel obligația de motivare prevăzută la articolul 296 al doilea paragraf TFUE și la articolul 41 alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea drepturilor dobândite și a drepturilor viitoare și a principiului încrederii legitime.

— pe de o parte, decizia Biroului încalcă drepturile dobândite și drepturile viitoare care rezultă atât din principiile generale de drept, cât și din statut, care prevede în mod expres că acestea se păstrează „integral” (articolul 27).

— pe de altă parte, decizia Biroului încalcă principiul încrederii legitime.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității și a principiilor egalității de tratament și nediscriminării.

— pe de o parte, atingerile aduse drepturilor reclamantului sunt disproporționate în raport cu obiectivele urmărite de decizia Biroului.

— pe de altă parte, decizia Biroului trebuie să fie declarată inaplicabilă întrucât încalcă principiile egalității de tratament și nediscriminării.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului securității juridice și pe lipsa unor măsuri tranzitorii.

— pe de o parte, decizia Biroului încalcă principiul securității juridice întrucât produce în mod nelegal efecte retroactive.

— pe de altă parte, decizia Biroului încalcă principiul securității juridice întrucât a omis să prevadă măsuri tranzitorii.

Ordonanța Tribunalului din 20 septembrie 2019 – Trifolio-M și alții/EFSA**(Cauza T-675/18)** ⁽¹⁾

(2019/C 413/78)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a patra a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 25, 21.1.2019.

Ordonanța Tribunalului din 24 septembrie 2019 – BigBen Interactive/EUIPO – natcon7 (nacon)**(Cauza T-287/19)** ⁽¹⁾

(2019/C 413/79)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a cincea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 220, 1.7.2019.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 20 septembrie 2019 – CupoNation/EUIPO (Cyber Monday)**(Cauza T-494/19)** ⁽¹⁾

(2019/C 413/80)

Limba de procedură: germana

Președintele Tribunalului a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 288, 26.8.2019.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO